

WÓJT GMINY BARUCHOWO

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO TRZECIEJ EDYCJI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BARUCHOWO

- PROJEKT -

/ etap: wyłożenie do publicznego wglądu /
opracowanie:

za zespół projektowy:

mgr Krzysztof Parszewski

Krzysztof Parszewski

ŁÓDŹ, luty 2022

1. Wstęp.....	5
1.1. Podstawy formalno – prawne opracowania prognozy oddziaływania na środowisko.....	5
1.2. Cel i zakres prognozy oddziaływania na środowisko	6
1.3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	7
2. Ustalenia projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami.....	8
2.1. Zawartość, główne cele i zakres projektu trzeciej edycji studium.....	8
2.2. Powiązania projektu trzeciej edycji studium z innymi dokumentami.....	9
3. Analiza i ocena istniejącego stanu środowiska	15
3.1. Położenie terenów objętych projektem trzeciej edycji studium oraz stan ich zainwestowania	15
3.2. Geologia, morfologia, zasoby naturalne	16
3.3. Charakterystyka warunków wodnych: wody powierzchniowe i podziemne	17
3.4. Charakterystyka warunków glebowych	18
3.5. Charakterystyka warunków klimatycznych, stanu jakości powietrza i higieny atmosfery	19
3.6. Flora i fauna	21
3.7. Formy ochrony przyrody, w tym obszary natura 2000	22
3.8. Zasoby dziedzictwa kulturowego.....	27
3.9. Istniejące problemy ochrony środowiska, W TYM istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu	27
4. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu studium.....	29
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.....	29
6. Analiza i ocena przewidywanego znaczącego oddziaływania, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz na integralność tego obszaru.....	33
6.1. Ocena zgodności postanowień projektu dokumentu z aktami prawnymi dotyczącymi form ochrony przyrody	33
6.2. Oddziaływanie na świat roślin i zwierząt oraz bioróżnorodność	34
6.3. Oddziaływanie na zdrowie ludzi	35
6.4. Przekształcenie naturalnego ukształtowania terenu, wykorzystanie zasobów środowiska	35
6.5. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i wody podziemne.....	36
6.6. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza, emisja hałasu, klimat i promieniowanie elektromagnetyczne.....	37
6.7. Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne	38
6.8. Oddziaływanie skumulowane	38

6.9. Ryzyko wystąpienia poważnej awarii	39
7. Charakterystyka rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu	39
8. Rozwiązania inne niż w projektowanym dokumencie, eliminujące lub ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko	39
9. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia	39
10. Informacje o możliwości transgranicznego oddziaływania ustaleń projektu studium na środowisko	40
11. Spis tabel i ilustracji	40
12. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	41

WYŁOŻENIE DO PUBLICZNEGO WGLĄDU

1. WSTĘP

1.1. PODSTAWY FORMALNO – PRAWNE OPRACOWANIA PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono w związku z wymogiem art. 46 pkt 1 oraz 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.). Zgodnie z art. 46 ww. ustawy, projekty studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz ich zmiany wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Przedmiotem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko jest dokument zainicjowany uchwałą Nr XXII.165.2020 Rady Gminy Baruchowo z dnia 12 listopada 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Baruchowo (zwany dalej: projekt trzeciej edycji studium, przedmiotowa edycja studium itp.).

Poniżej wymieniono najważniejsze akty prawne, do których odwołują się zapisy prognozy:

1. Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska) (Dz. U. z 1996 r. Nr 58, poz. 263, 264);
2. Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (Konwencja Bońska);
3. Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzone we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98);
4. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2012 r. poz. 358);
5. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409);
6. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183);
7. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408);
8. Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 sierpnia 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu uznawania lasów za ochronne oraz szczegółowych zasad prowadzenia w nich gospodarki leśnej (Dz. U. z 1992 r. Nr 67, poz. 337);
9. Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
10. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098);
11. Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.);
12. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710 ze zm.);
13. Ustawa z 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2021 r. poz. 1275);
14. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zm.);
15. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.);
16. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.);
17. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326);

18. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm. ze zm.);
19. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 roku Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420);
20. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2021 r. poz. 610 ze zm.);
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2021 poz. 845);
23. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły przyjęty rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911 ze zm.);
24. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;
25. Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywa Siedliskowa);
26. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku;
27. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE.

1.2. CEL I ZAKRES PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Celem niniejszej „*Prognozy oddziaływania na środowisko...*” jest ocena wpływu na środowisko przyrodnicze ustaleń projektu trzeciej edycji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo. Prognoza stanowi przedmiot procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko zamierzeń planistycznych. Jej celem jest określenie, analiza oraz ocena istniejącego stanu środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem problemów ochrony środowiska, występujących na omawianych terenach. A także określenie, analiza i ocena skutków przewidywanych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi. Prognoza określa czy zapisy projektu studium nie naruszają zasad prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego, a także przedstawia rozwiązania mające na celu ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogą być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm. ze zm.) z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58 ww. ustawy.

Zakres prognozy oparty jest na wytycznych zawartych w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.).

Biorąc pod uwagę powyższe, prognoza obejmuje: opis, analizę i ocenę aktualnego stanu funkcjonowania środowiska, ocenę skutków realizacji ustaleń projektowanego dokumentu

oraz określenie ewentualnych rozwiązań eliminujących i ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko. Przedmiot opracowania przedstawiono w formie tekstowej.

1.3. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Sposób opracowania oraz zawartość niniejszej prognozy odpowiadają zapisom zawartym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.). Wszystkie informacje zawarte w prognozie zostały zweryfikowane w materiałach źródłowych.

Wykorzystane materiały źródłowe:

1. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności,
2. Polityka energetyczna Polski do 2030 roku,
3. Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do 2030),
4. Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020),
5. Aktualizacja programu wodno-środowiskowego kraju,
6. Informator PSH – główne zbiorniki wód podziemnych w Polsce,
7. Plan Gospodarowania Wodami na obszarze Dorzecza Wisły,
8. Szczegółowa mapa geologiczna Polski w skali 1:50 000, ark. Lubień Kujawski 480 oraz ark. Gostynin 481 wraz z objaśnieniami, PIG,
9. Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000, ark. Lubień Kujawski 480 oraz ark. Gostynin 481 wraz z objaśnieniami, PIG,
10. Prognoza oddziaływania na środowisko zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo, Warszawa 2012;
11. Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo dla obszaru położonego w miejscowości Goreń Duży, Poznań 2020;
12. Ekofizjografia dla zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Baruchowo dla obszaru położonego w obrębach geodezyjnych Baruchowo i Boża Wola, Toruń 2020 r.,
13. Informacje i raporty o stanie środowiska, GIOŚ,
14. Różycki S., Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku za lata 2011 – 2013 (...) Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu i Informacji o Środowisku, Warszawa 2014,
15. W. Okołowicz, D. Martyn *Rejony klimatyczne Polski* Atlas geograficzny, Warszawa 1979 (w:) Alojzy Woś „Klimat Polski” Wyd. Naukowe PWN Warszawa 1999.

2. USTALENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1. ZAWARTOŚĆ, GŁÓWNE CELE I ZAKRES PROJEKTU TRZECIEJ EDYCJI STUDIUM

Projekt trzeciej edycji studium będący przedmiotem niniejszej „Prognozy oddziaływania na środowisko...”, stanowi realizację uchwały Nr XXII.165.2020 Rady Gminy Baruchowo z dnia 12 listopada 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Baruchowo.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo przyjęte uchwałą Rady Gminy Baruchowo Nr XXII/99/2000 z dnia 30 listopada 2000 r. zostało sporządzone i uchwalone na podstawie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 r. (Dz. U. z 1999 r., nr 15 poz. 139). Jego zmiana, przyjęta uchwałą Rady Gminy Baruchowo Nr XXI.206.2012 z dnia 18 czerwca 2012 r., obejmująca granice administracyjne gminy Baruchowo, dostosowała przedmiotowy dokument do aktualnie obowiązującej ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Od czasu przyjęcia drugiej edycji studium, zmianie uległy: przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (w tym zasady i tryb jego sporządzania), istniejące oraz prognozowane potrzeby rozwojowe gminy i jej mieszkańców jak również liczne uwarunkowania dotyczące zagospodarowania przestrzennego. Mając powyższe na uwadze Rada Gminy Baruchowo przystąpiła do sporządzenia trzeciej edycji studium, przy czym przedmiotowy dokument obejmuje zarówno treści zawarte w dotychczasowych edycjach studium uchwalonych w 2000 r., w 2012 r., jak i obecnie wprowadzone zmiany - jest tekstem ujednoliconym, zgodnie z formułą wynikającą z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz.U. z 2004 r. Nr 118, poz. 1233).

Projekt trzeciej edycji studium składa się zasadniczo z dwóch części:

- I.** Uwarunkowania rozwoju gminy
- II.** Kierunki rozwoju gminy

Natomiast część **III.** Uzasadnienie i synteza ustaleń studium stanowi podsumowanie.

Część A. stanowi jedenaście rozdziałów mówiących o uwarunkowaniach przyrodniczych, kulturowych, ekonomicznych i społecznych rozwoju gminy Baruchowo:

1. Podstawa, zakres i cel opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo.
2. Uwarunkowania wynikające z koncepcji polityki przestrzennej o znaczeniu ponadlokalnym, strategicznym.
3. Uwarunkowania wynikające z diagnozy stanu sfery społecznej.
4. Uwarunkowania wynikające z diagnozy stanu środowiska przyrodniczego.
5. Uwarunkowania wynikające z diagnozy stanu dziedzictwa kulturowego.
6. Uwarunkowania wynikające z diagnozy systemu komunikacyjnego gminy.
7. Uwarunkowania wynikające z diagnozy systemów infrastruktury technicznej.
8. Uwarunkowania wynikające z uprzednich założeń przeznaczenia terenów.
9. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony.
10. Bilans uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo.
11. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy Baruchowo.

Część B zawiera:

1. Politykę przestrzenną gminy Baruchowo.
2. Kierunki rozwoju przestrzennego gminy Baruchowo.
3. Kierunki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego.
4. Kierunki rozwoju turystyki.
5. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego.
6. Kierunki rozwoju infrastruktury komunikacyjnej.
7. Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej.
8. Obszary, dla których obowiązkowe i wskazane jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
9. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego.
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.
11. Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych.
12. Interpretacja zapisów studium.

Część C zawiera: Uzasadnienie rozwiązań przyjętych w zmianie studium dokumencie, i synteza ustaleń studium oraz zakres zmian zawartych w trzeciej edycji.

Projekt trzeciej edycji studium utrzymuje wyznaczone we wcześniejszych edycjach przedmiotowego dokumentu kierunki polityki przestrzennej w ramach wyodrębnionych stref tj.:

- północnej, o nadrzędnej funkcji przyrodniczej z możliwością rozwoju turystyki, oznaczoną literą A,
- południowej, o nadrzędnej funkcji rolniczej, oznaczoną literą B,
- centralną, pełniącą funkcję ośrodka usługowego gminy i aktywizacji gospodarczej, oznaczoną literą C.

W zasięgu terenów objętych trzecią zmianą studium znajdują się:

- tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej, oznaczone symbolem **MU**,
- tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem **U**,
- tereny łąk i pastwisk, oznaczone symbolem **RZ**.

2.2. POWIĄZANIA PROJEKTU TRZECIEJ EDYCJI STUDIUM Z INNYMI DOKUMENTAMI

Projekt trzeciej edycji studium nawiązuje do poniższych dokumentów strategicznych:

1. Strategii rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego do 2030 roku - Strategii przyspieszenia 2030+

Po wejściu w życie znowelizowanej ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295, 2020, z 2020 r. poz. 1378, 2327) zmieniającej zakres prowadzenia polityki rozwoju na poziomie regionalnym oraz ustawy o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668.) Strategia rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego do 2030 roku - Strategia Przyspieszenia 2030+, stała się najważniejszym dokumentem programowym województwa. Została ona przyjęta uchwałą nr XXVIII/399/20 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2020 r. Stanowi podstawę prowadzenia polityki rozwoju województwa w najbliższym dziesięcioleciu.

Strategia ustala następujące zasady kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej tj.:

- zasadę zrównoważonego rozwoju – polegająca na integrowaniu działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb lokalnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń;
- zasadę dostosowania charakteru zagospodarowania do uwarunkowań środowiskowych – polegająca na kształtowaniu zagospodarowania w sposób w jak największym stopniu wykorzystujący lokalne walory i predyspozycje, a jednocześnie w jak najmniejszym stopniu oddziałujący negatywnie na nie;
- zasadę ładu przestrzennego – polegająca na takim ukształtowaniu przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne;
- zasadę koncentracji zagospodarowania – polegająca na skupianiu zagospodarowania dla jak najbardziej efektywnego wykorzystywania przestrzeni oraz minimalizowania bezpośrednich i pośrednich negatywnych oddziaływań na środowisko;
- zasadę uwzględnienia ciągłości systemów przyrodniczych – polegająca na minimalizowaniu fragmentyzacji zasobów o charakterze przestrzennie ciągłym, poprzez ich dzielenie, przy uwzględnianiu faktu, iż wszelkie zmiany dokonywane na danym obszarze znajdują swoje bezpośrednie lub pośrednie odzwierciedlenie także w innych lokalizacjach;
- zasadę wykorzystania istniejących potencjałów – polegająca na poszukiwaniu charakterystycznych, specyficznych dla danej lokalizacji i wyróżniających je z tego względu cech, a następnie na wspieraniu i koordynacji działań umożliwiających ich rozwój lub optymalne wykorzystanie;
- zasadę minimalizowania występujących problemów i konfliktów – polegająca na wspieraniu i koordynacji działań służących eliminacji zjawisk negatywnie wpływających na rozwój przestrzenny i społeczno-gospodarczy regionu, jakość życia mieszkańców i funkcjonowanie środowiska;
- zasadę dążenia, w działaniach na rzecz kształtowania zagospodarowania (zwłaszcza z zakresu usług społecznych, transportu, mediów, rekreacji), do zapewnienia możliwie najlepszej dostępności dla jak największej liczby mieszkańców do zasobów i infrastruktury, mających wpływ na kształtowanie wysokiej jakości życia, a więc de facto do przeciwdziałania powstawania wykluczeń społecznych związanych z utrudnioną dostępnością przestrzenną poszczególnych zasobów;
- zasadę dążenia, w działaniach na rzecz kształtowania zagospodarowania, do uwzględniania potrzeb wszystkich grup pokoleniowych oraz osób z wszelkiego rodzaju niepełnosprawnościami, a więc de facto do przeciwdziałania powstawania wykluczeń społecznych związanych z utrudnioną fizyczną dostępnością poszczególnych zasobów.

Celem nadrzędny przedmiotowego dokumentu jest **„Jakość życia typowa dla wysokorozwiniętych regionów europejskich”**. Cel ten zamierza się osiągnąć poprzez koncentrację działań w czterech obszarach tematycznych rozwoju:

- Obszar Społeczeństwo – w ramach którego dąży się do zasadniczej poprawy szeroko rozumianego poziomu rozwoju społecznego, zwłaszcza w aspekcie zmian postaw społecznych i rozwoju edukacji. Cele operacyjne w ramach tego obszaru dotyczą edukacji, aktywności społecznej, zdrowia, kultury i sportu.
- Obszar Gospodarka – w ramach którego dążyć się do rozwoju i unowocześnienia gospodarki województwa, jako warunku wzrostu jego konkurencyjności w aspekcie miejsca zamieszkania. Cele operacyjne w ramach tego obszaru dotyczą jakościowego i ilościowego rozwoju przedsiębiorczości.

- Obszar Przestrzeń – w ramach którego dążyć się do zapewnienia wysokiej jakości życia oraz konkurencyjności gospodarki, w zagadnieniach związanych z jakością przestrzeni województwa (wynikającej ze stanu środowiska oraz charakteru zagospodarowania). Cele operacyjne w ramach tego obszaru dotyczą: dostępności usług, infrastruktury transportowej, przestrzeni dla rozwoju gospodarczego, wykorzystania potencjałów endogenicznych w rozwoju lokalnym.
- Obszar Spójność – w ramach którego dążyć się będzie do zapewnienia wysokiej sprawności funkcjonowania systemu społeczno-gospodarczego, tak by przestrzeń województwa była spójna komunikacyjnie, bezpieczna i odporna na zagrożenia. Zarazem cechą realizowanych w województwie procesów powinna być innowacyjność, przy jednoczesnej nowoczesności struktur. Cele operacyjne w ramach tego obszaru dotyczą: informatyzacji (cyfryzacji), bezpieczeństwa publicznego, transportu publicznego, współpracy na rzecz rozwoju regionu.

Diagnoza rozwoju województwa przeprowadzona na potrzeby strategii wykazała iż, gmina Baruchowo została zakwalifikowana do obszaru negatywnej sytuacji społeczno-gospodarczej zidentyfikowanej na poziomie regionalnym, ze względu na niski poziom rozwoju społecznego oraz niski poziom przedsiębiorczości.

Dodatkowo została ona zaliczona do Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Włocławka (MOFW), przy czym obszar funkcjonalny to obszar, *na którym występuje względnie wyodrębniający się, intensywny i otwarty system powiązań społecznych, gospodarczych lub przyrodniczych, uwarunkowanych cechami środowiska geograficznego (przyrodniczego i antropogenicznego), szczególnym typem obszaru funkcjonalnego jest miejski obszar funkcjonalny*. Sam MOFW został zaliczony do obszarów strategicznej interwencji (OSI). W ramach ww. obszaru zostanie wdrożony terytorialny instrument wsparcia „zintegrowane inwestycje terytorialne (ZIT)” zgodnie z projektem Umowy Partnerstwa dla realizacji w Polsce Polityki Spójności 2021-2027. Instrumenty terytorialne z założenia przyczyniają się do wzmacniania współpracy i partnerstwa jednostek samorządu terytorialnego na rzecz realizacji wspólnych działań rozwojowych.

2. Planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego

przyjętego Uchwałą Nr XI/135/03 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego

Plan nie ma rangi prawa miejscowego, jest jednak wiążący, ponieważ:

- jego ustalenia muszą być uwzględnione w uchwalanych przez organy samorządu terytorialnego studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin;
- w planie zapisane zostają wszystkie zadania rządowe i samorządu województwa służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych ze wskazaniem obszarów, na których przewiduje się realizację tych zadań.

Za istotne uwarunkowania dla rozwoju gminy Baruchowo, szczególnie dla ich przestrzennego zagospodarowania, uznano:

w zakresie położenia i powiązań komunikacyjnych:

- niedalekie sąsiedztwo Włocławka, regionalnego ośrodka równoważenia rozwoju;
- przebieg przez sąsiednie tereny planowanej autostrady A1 (Gdańsk–Gorzyce) z węzłem „Kowal”;

- przebiegająca przez teren gmin sąsiednich droga krajowa nr 1 (Gdańsk–Cieszyn);
- przebiegająca przez teren gminy Baruchowo droga wojewódzka nr 265 (Brześć Kujawski–Kowal–Gostynin);
- przebiegająca przez teren gmin sąsiednich linia kolejowa nr 18 (Bydgoszcz–Włocławek–Kutno);
- bliskość Warszawy i Łodzi, jednych z głównych w kraju ośrodków życia gospodarczego o najwyższej innowacyjności i potencjale naukowo-ekonomicznym;

w zakresie środowiska przyrodniczego:

- wydzielony Leśny Kompleks Promocyjny Lasy Włocławsko-Gostynińskie, na obszarze którego wzorcowo prowadzona jest gospodarka leśna w oparciu o podstawy ekologiczne;
- obecność wieloprzestrzennej formy ochrony przyrody i krajobrazu – Gostynińsko-Włocławskiego Parku krajobrazowego;
- ustanowienie rezerwatów przyrody (krajobrazowych, faunistycznych, leśnych);
- obecność lasów o wysokich walorach ekologicznych oraz wyznaczenie obszarów o dużych możliwościach zwiększenia lesistości;

w zakresie demografii:

- teren gminy stanowi część obszaru o bardzo dużym udziale ludności wiejskiej, utrzymującej się z zajęć rolniczych;
- teren gminy stanowi część obszaru o bardzo niekorzystnej strukturze wieku (zaawansowane procesy starzenia się społeczności);
- teren gminy stanowi część obszaru problemowego rozwoju województwa, wyznaczonego na podstawie potencjału demograficznego obszarów wiejskich;
- wskazanie terenu gminy jako fragmentu obszaru o przewidywanej wyraźnej regresji demograficznej;

w zakresie środowiska kulturowego:

- teren gminy stanowi fragment obszaru kulturowego regionu „żywej kultury” Kujawiaków;

w zakresie turystyki:

- wskazanie północnej części gminy Baruchowo jako fragmentu jednego z najatrakcyjniejszych rejonów turystycznych na obszarze województwa (rejon okolic Włocławka z bogatym kompleksem leśnym i atrakcyjnymi wodami powierzchniowymi o korzystnych warunkach klimatycznych dla wypoczynku letniego);
- wskazanie obszaru problemowego, stanowiącego fragment obszaru gminy, o bardzo dużej koncentracji zainwestowania rekreacyjnego, negatywnie oddziałującej na środowisko;
- wyznaczenie obszaru, obejmującego również teren gminy Baruchowo, predestynowanego do rozwoju funkcji krajoznawczej i specjalistycznej;

w zakresie sfery gospodarczej:

- teren gminy stanowi fragment obszaru o utrudnionej obsłudze mieszkańców;
- teren gminy stanowi fragment obszaru wiejskiego o funkcji rolniczej w obszarach o przeciętnych lub niekorzystnych warunkach rozwoju rolnictwa;

w zakresie infrastruktury technicznej:

- fragment terenu gminy zakwalifikowany do obszaru występowania nadmiernie wydłużonych linii 15 kV;
- przebieg przez teren gminy gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 500 relacji Włocławek–Gostynin.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego sprowadzają się do:

- wskazań w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym,
- ochrony obszarów o specjalnych walorach,
- kierunków rozwoju osadnictwa,
- określenia ogólnych warunków działalności inwestycyjnej.

Struktura przestrzenna

W planie przyjęto, że nadrzędnym celem zagospodarowania województwa kujawsko-pomorskiego jest zbudowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych podnoszących konkurencyjność regionu i jakość życia jego mieszkańców, przy czym o konkurencyjności struktur przestrzennych decydują przede wszystkim: stopień koncentracji potencjału ludzkiego i gospodarczego, atrakcyjność warunków życia i inwestowania oraz dobra dostępność komunikacyjna. Wzmocnienie wyżej wspomnianego potencjału zamierza się uzyskać poprzez właściwe ukształtowanie sieci osadniczej, której głównymi ośrodkami mają być miasta położone w dolinie Wisły (Toruń, Bydgoszcz, Włocławek, Grudziądz), przy czym aglomeracja bydgosko-toruńska ma być obszarem najwyższej w regionie aktywności społecznej i gospodarczej, stymulującej rozwój całego województwa.

Rozwój i zagospodarowanie będą generowane w pierwszej kolejności wzdłuż szlaków komunikacyjnych, kreując pasma wysokiej aktywności i przedsiębiorczości. Pasma te rozwinąć się mają m.in. wzdłuż dróg krajowych oraz przy węzłach autostrady A-1.

Budowa konkurencyjnych struktur funkcjonalno-przestrzennych wymaga przyjęcia następujących zasad zagospodarowania przestrzennego:

- zrównoważonego rozwoju, tj. rozwoju, który znamionuje poszanowanie zasobów, harmonizowanie ekonomicznych, społecznych i ekologicznych celów rozwoju, w sposób nie naruszający możliwości zaspokajania potrzeb przyszłych pokoleń;
- wielofunkcyjności rozwoju struktur przestrzennych;
- ładu przestrzennego wyrażającego harmonię, porządek, właściwe proporcje i równowagę w środowisku człowieka.

Kierunki rozwoju

Komunikacja:

Dostępność komunikacyjną umożliwią dobrze rozwinięte sieci drogowe i kolejowe:

- autostrada A-1 wraz z węzłami (m.in. „Kowal”), jako jeden z głównych elementów europejskiego korytarza transportowego;
- przebudowana linia kolejowa nr 18, umożliwiająca osiągnięcie prędkości powyżej 120 km/h;
- przebudowana droga wojewódzka nr 265 (Brześć Kujawski–Kowal–Gostynin) do klasy G (droga główna).

Środowisko przyrodnicze:

- podporządkowanie działalności gospodarczej wymogom ochrony zasobów i walorów przyrodniczych;
- zapewnienie ciągłości przestrzennej najcenniejszych przyrodniczo i krajobrazowo obszarów województwa;
- opracowanie planów ochrony dla wszystkich rezerwatów i ich realizacja zgodnie z przyjętymi zasadami gospodarowania;

- ukształtowanie spójnego przestrzennie systemu obszarów chronionych, tj. parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu;
- włączenie do europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000 m.in. obszaru Lasów Włocławsko – Gostynińskich;
- wskazanie obszaru zbiorników wód podziemnych wymagających ustalenia reżimów ochronnych;
- zwiększenie lesistości obszaru województwa poprzez zalesianie gruntów najsłabszych klas bonitacyjnych mało przydatnych dla gospodarki rolnej;
- wskazanie na terenie gminy obszaru chronionego przed użytkowaniem nierolniczym;
- edukacja ekologiczna na terenach parków krajobrazowych i obszarów chronionego krajobrazu.

Sieć osadnicza:

- zapewnienie pełnej obsługi mieszkańców przez wielofunkcyjny rozwój elementów regionalnego układu osadniczego, stosownie do ich pozycji w tym układzie;
- wykorzystanie w pierwszej kolejności terenów istniejącego zainwestowania i przeciwstawienie się dalszemu rozpraszaniu zabudowy w poszczególnych jednostkach układu osadniczego.

Środowisko kulturowe:

- utworzenie Kowalskiego Parku Kulturowego;
- konserwację zabytkowych obiektów sakralnych (kościół parafialny i liczne kapliczki) oraz zespołów dworsko-parkowych;
- ochrona zasobów kulturowych związanych z osadnictwem olenderskim w dolinie Wisły.

Turystyka:

- wskazanie miejscowości Krzewent i Skrzynki jako miejsca rozwoju wypoczynku pobytowego i sobotnio-niedzielnego;
- dostosowania skali inwestycji turystycznych do chłonności i pojemności turystycznej obszarów;
- porządkowanie zainwestowania turystycznego obszarów przez poprawę standardu obecnego zagospodarowania, w szczególności urządzeń infrastruktury technicznej, inwestowanie w nowe obiekty usług turystycznych, głównie w obrębie istniejących jednostek osadniczych.

Gospodarka:

- rozwój instytucji obsługi rolnictwa w siedzibach powiatów i gmin stosownie do wielkości i rangi obsługiwanego obszaru oraz ośrodków wiejskich w zależności od charakteru produkcji i potrzeb związanych z obsługą rolnictwa;
- dostosowywania kierunków i intensywności produkcji rolnej do przyrodniczych warunków rozwoju rolnictwa;
- preferencje dla rozwoju niekonwencjonalnych (alternatywnych) kierunków produkcji rolnej;
- preferencje dla rozwoju funkcji pozarolniczych gospodarstw rolnych (jako uzupełniającego źródła utrzymania ludności), zwłaszcza drobnej przedsiębiorczości, rzemiosła, usług i agroturystyki;
- wskazane kierunki przekształceń obszarów wiejskich na terenie gminy – przekształcenia struktury agrarnej oraz aktywizacja działalności pozarolniczej;

Infrastruktura techniczna:

- przestrzeganie przy projektowaniu infrastruktury ponadlokalnej napowietrznej i podziemnej zasad ochrony obowiązujących na obszarach parków krajobrazowych i rezerwatów przyrody;
- rozbudowa sieci kanalizacyjnej i porządkowanie gospodarki ściekowej na obszarze gmin wiejskich.

3. ANALIZA I OCENA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA

3.1. POŁOŻENIE TERENÓW OBJĘTYCH TRZECIĄ EDYCJĄ STUDIUM ORAZ STAN ICH ZAINWESTOWANIA

Obszar objęty trzecią edycją studium położony jest w środkowej części gminy Baruchowo na terenie obrębu ewidencyjnego Baruchowo, Boża Wola, Kurowa Babia Góra i Klótno. Zajmuje powierzchnię około 41,8 ha, stanowiąc 0,4% całkowitej powierzchni gminy. Zachodnia część terenu objętego analizą sąsiaduje z budynkami handlowo-usługowymi oraz obiektami sportowo-rekreacyjnymi, tj. zespołem boisk sportowych i halą sportową w Baruchowie. Bezpośrednie sąsiedztwo pozostałych obszarów stanowią grunty rolne wraz z nielicznymi siedliskami rolniczymi.

Rys. 1 Lokalizacja terenu objętego analizą

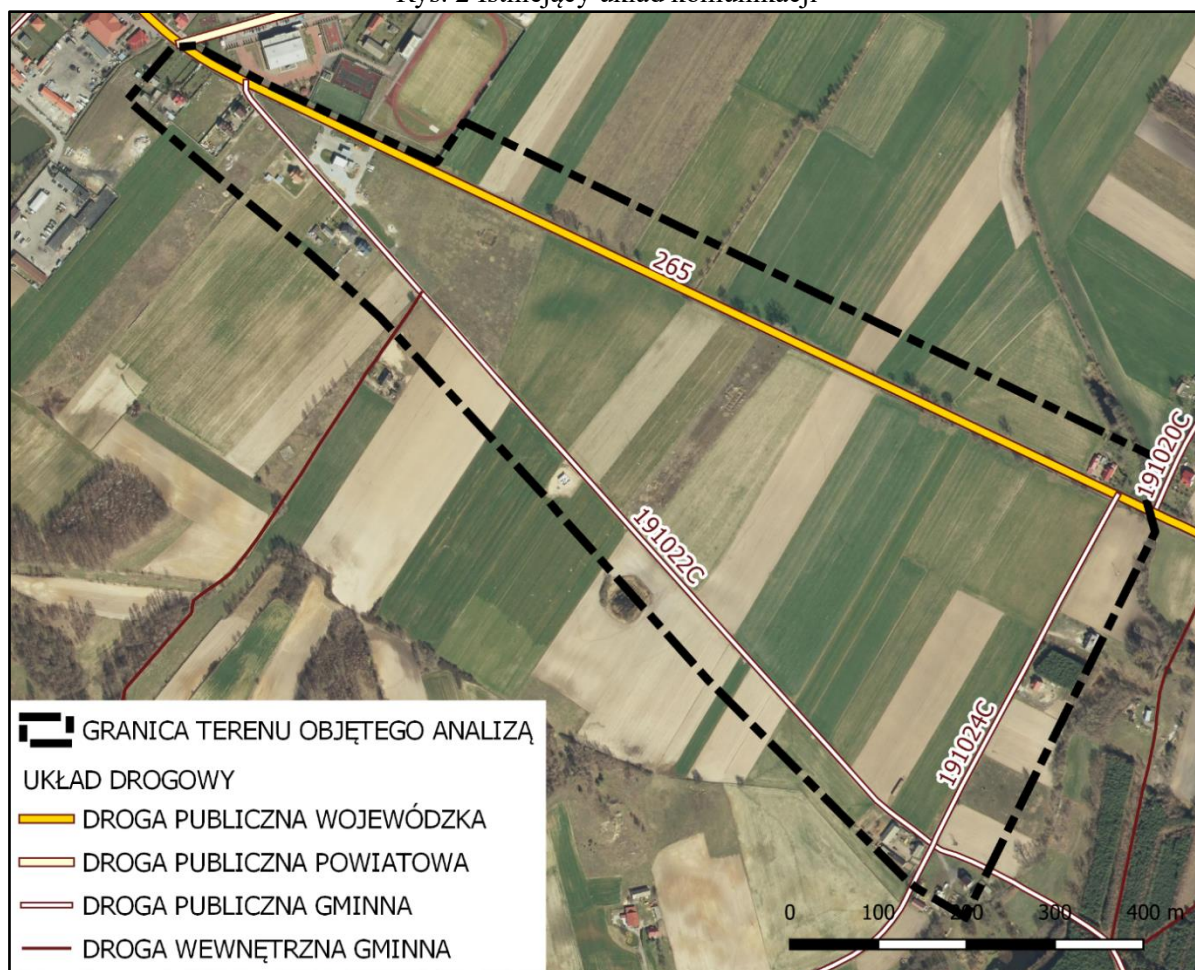

Źródło Opracowanie własne

Struktura funkcjonalna terenu objętego opracowaniem jest dosyć jednorodna. Zabudowa zagrodowa, związana z prowadzoną działalnością rolniczą, tworzy zwartą strukturę w części północno-zachodniej tj. na terenie Baruchowa stanowiącego główny ośrodek administracyjno-usługowy gminy.

Omawiany obszar cechuje się dobrymi warunkami obsługi komunikacyjnej, a połączenie z układem gminnym oraz ponadregionalnym decyduje o jego wysokiej atrakcyjności lokalizacyjnej. Droga wojewódzka nr 265 stanowi główną trasę wylotową łączącą Brześć Kujawski, Włocławek, Kowal, Baruchowo oraz Gostynin. Sieć drogową uzupełniają drogi gminne nr 191022C oraz nr 191024C, które posiadają utwardzoną nawierzchnię oraz częściowo chodnik i umożliwiają obsługę terenów zabudowy zlokalizowanych w granicach opracowania oraz w jego sąsiedztwie.

Rys. 2 Istniejący układ komunikacji

Źródło Opracowanie własne

Przez teren objęty analizą przebiegają napowietrzne linie energetyczne średniego napięcia, napowietrzne linie niskiego napięcia oraz linie kablowe niskiego napięcia stanowiące podstawowe źródło zaopatrzenia w energię elektryczną. Wodociągowa sieć rozdzielcza składa się z wodociągu Ø110 i Ø90 usytuowanego wzdłuż drogi gminnej nr 191022C oraz częściowo wzdłuż drogi gminnej nr 191024C. W ramach terenu objętego analizą brak sieci kanalizacji sanitarnej. W bezpośrednim sąsiedztwie analizowanego terenu, tj. około 180 m od jego południowej granicy, znajduje się gazociąg wysokiego ciśnienia DN500 Gustorzyn – Gostynin wraz z węzeł zaporowo – upustowy DN150.

3.2. GEOLOGIA, MORFOLOGIA, ZASOBY NATURALNE

Obszar objęty trzecią edycją studium według regionalizacji fizyczno-geograficznej Polski (Kondrackiego) znajduje się w obrębie mezoregionu Kotlina Płocka, który stanowi część makroregionu Pradolina Toruńsko-Eberswaldzka.

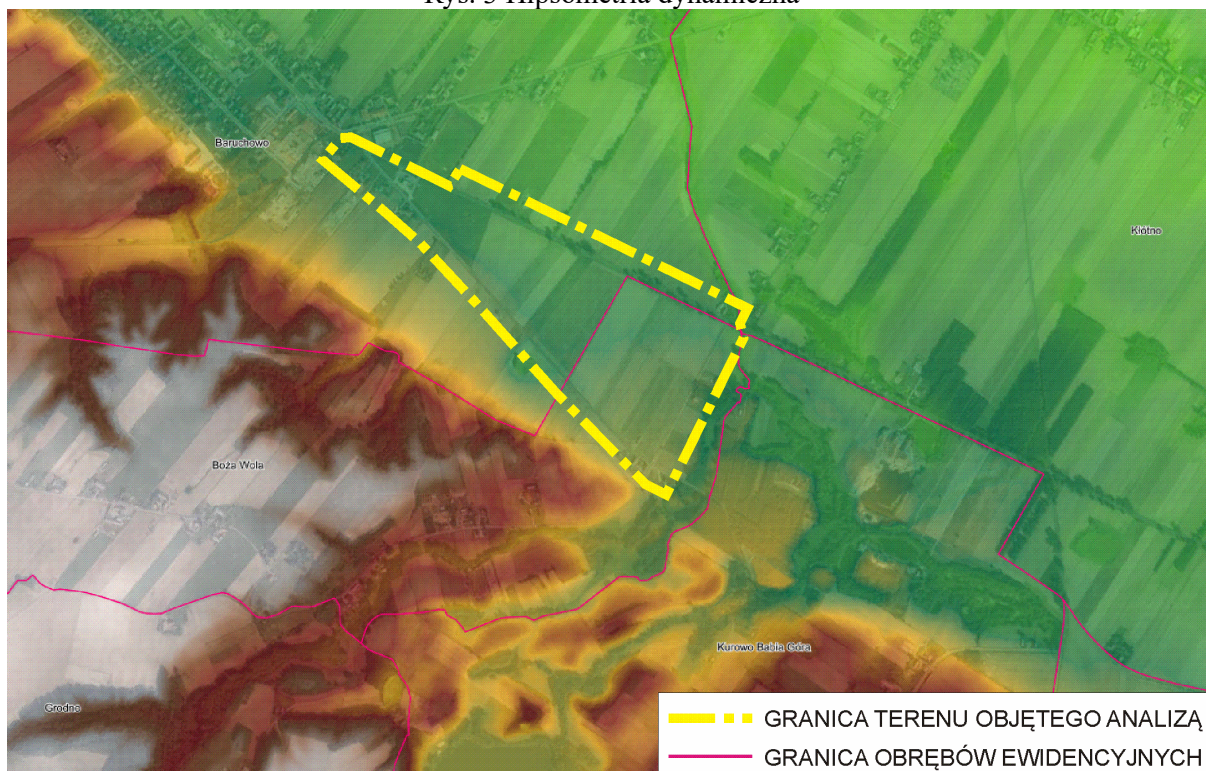
Kotlina Płocka jest to fragment rozszerzonego odcinka pradoliny Wisły, wykształcony w formie rozległej niecki, powstałej w fazie pomorskiej zlodowacenia północnopolskiego. Stopniowe wycofywanie się lądolodu i obniżanie bazy erozyjnej doprowadziło do utworzenia się szeregu poziomów erozyjnych i erozyjno-akumulacyjnych w znacznej części zatartych, w wyniku późniejszych procesów naturalnych i antropogenicznych.

Informacje dotyczące rzeźby terenu oraz budowy geologicznej scharakteryzowano na podstawie

danych pochodzących ze Szczegółowej mapy geologicznej Polski w skali 1:50 000, ark. Lubień Kujawski 480 oraz ark. Gostynin 481 wraz z objaśnieniami udostępnionych przez Państwowy Instytut Geologiczny.

W ukształtowaniu powierzchni analizowanego terenu można wyróżnić krawędzie wysoczyzny wraz ze stożkami napływowymi wchodzącymi w skład zespołu stożków usypanych u wylotu bocznych dolinek rozcinających ww. krawędź.

Rys. 3 Hipsometria dynamiczna

Źródło https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html?gpmap=gp0

W budowie geologicznej czwartorzędowej przeważają tu piaski i żwiry z pojedynczymi głazami stożków napływowych. Są to osady powstałe u schyłku ostatniego zlodowacenia oraz w holocenie. Wykazują one bardzo dużą zmienność zarówno uziarnienia, jak i segregacji materiału. W sąsiedztwie terenu objętego analizą tj. w Górkach są to ławice dobrze przemytych piasków i piasków ze żwirami przewarstwione niesegregowanym, często gliniastym materiałem żwirowo-głazowym o charakterze spływów błotnych. W północno-wschodniej części analizowanego obszaru, w dolinie cieków wodnych, występują holocenyjskie piaski humusowe den dolinnych i zagłębień bezodpływowych.

Na terenie objętym analizą nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.3. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW WODNYCH: WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Analizowany teren leży w dorzeczu Wisły, przy czym głównym ciekami odwadniającymi przedmiotowy obszar jest rzeka Rakutówka (jest to zlewnia II rzędu, prawobrzeżny dopływ Lubieńki, dopływ Zgłowiączki) zbierająca wody z części wysoczyznowej przez system mniejszych cieków (w tym bezimienny ciek usytuowany w północno-zachodniej części analizowanego obszaru).

Zgodnie z podziałem na Jednolite Części Wód Powierzchniowych analizowany obszar znajduje się w zasięgu „Rakutówki do Olszewi z jeziorem Rakutowskim Wielkim” o symbolu

RW2000023278888, której status zaliczono do naturalnych części wód. Zgodnie z badaniami realizowanymi przez Główny Inspektorat Środowiska w 2017 r. w punkcie kontrolnym „Rakutówka poniżej jeziora Rakutowskiego, Dębniaki” stan biologiczny przedmiotowej jcwp oceniono na klasę 3, stan fizykochemiczny poniżej 2, a stan chemiczny poniżej dobrego. Dodatkowo charakteryzuje się ona umiarkowanym stanem ekologiczny przy czym ogólna ocena stanu jcwp została określona jako zły stan wód.

Informacje dotyczące wód podziemnych scharakteryzowano na podstawie danych pochodzących z Mapy hydrogeologicznej Polski w skali 1:50 000, ark. Lubień Kujawski 480 oraz ark. Gostynin 481 wraz z objaśnieniami, udostępnionych przez Państwowy Instytut Geologiczny. Zgodnie z informacjami zawartymi na ww. mapie hydrogeologicznej, obszar trzeciej edycji studium należy do jednostki hydrogeologicznej 4 $\frac{bQI}{Tr}$.

Pierwszy poziom wodonośny w ramach analizowanego obszaru występuje na głębokości od 2 do 5 m przy czym pierwszy główny użytkowy poziom wodonośny zbudowany z piasków rzecznych i zastoiskowych interglacjału mazowieckiego (wielkiego) występuje na głębokości od 20 do 45 m. Miąższość piasków waha się z reguły od 12 do 15 m miejscami osiągając wartość 20 m (w Beszynie). Wydajności potencjalne oszacowane na podstawie nomogramów i potwierdzone eksploatacją mieszczą się w przedziale 30-50 m³/h. Utwory podrzędnego trzeciorzędowego piętra wodonośnego nie są ujmowane na obszarze jednostki.

Teren objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) 220 Pradolina rzeki Śródkowa Wisła (Włocławek - Płock). Jego charakterystykę przedstawia poniższa tabela.

Tabela 1 Charakterystyka Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) 220 Pradolina rzeki Śródkowa Wisła

Nazwa Zbiornika	Dorzecze	Stratygrafia warstw wodonośnych	Typ ośrodka	Ranga zbiornika	Wodoprze wodność [m ² /d]	Podatność zbiornika na antropopresję
Pradolina rzeki Śródkowa Wisła (Włocławek–Płock)	Wisły	czwartorzęd	Porowy	główny	100–1680	bardzo podatny

Źródło Informator PSH – główne zbiorniki wód podziemnych w Polsce

3.4. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW GLEBOWYCH

Na zróżnicowanie typologiczne gleb wpływa wiele czynników, w tym: skała macierzysta, rzeźba terenu, warunki wodne, klimat, a także szata roślinna i działalność antropogeniczna człowieka. Na analizowanym obszarze przeważa gleby brunatne wyługowane i brunatne kwaśne kompleksu żyniego bardzo słabego i słabego - to najsłabsze gleby wytworzone z piasków luźnych i słabo gliniastych. Są one ubogie w składniki pokarmowe, a jednocześnie przeważnie trwale zbyt suche. Gleby tego kompleksu zaliczane są do VI klasy bonitacyjnej i to one razem z gruntami V klasy bonitacyjnej stanowią około 88,6% powierzchni terenu objętego analizą. W południowo-wschodniej części, w sąsiedztwie ciek, który sąsiaduje z obszarem opracowania od strony wschodniej, znajduje się niewielka enklawa pastwisk. Grunty zabudowane i zurbanizowane są w głównej mierze skoncentrowane w obrębie ewidencyjny Baruchowo stanowiąc niespełna 2,5% analizowanego terenu.

Rys. 4 Oznaczenie klasyfikacji gruntów w ramach obszaru objętego trzecią edycją studium

Źródło Opracowanie własne

3.5. CHARAKTERYSTYKA WARUNKÓW KLIMATYCZNYCH, STANU JAKOŚCI POWIETRZA I HIGIENY ATMOSFERY

Według regionalizacji klimatycznej (Woś 1994) obszar gminy Baruchowo należy do Regionu Środkowopolskiego.

Klimat ma tu cechy przejściowe, związane z oddziaływaniem oceanicznych i kontynentalnych mas powietrza. Kotlinę Płocką cechuje specyficzny mezoklimat dolin wielkich rzek, charakteryzujący się: zwiększonym w stosunku do terenów otaczających, parowaniem, niższą średnią minimalną temperaturą powietrza, dłuższym czasem zalegania pokrywy śnieżnej, dominującym kierunkiem wiatrów wzdłuż osi doliny i dobową aktywnością konwekcyjną.

Średnia roczna temperatura powietrza wynosi ok. 9,2 °C. Średnie wieloletnie temperatury miesiąca najcieplejszego i najzimniejszego wahają się odpowiednio dla lipca od 18,4 °C do 18,6 °C oraz stycznia/lutego od – 2,0 °C do – 2,4 °C. Okres wegetacyjny trwa średnio 210-220 dni w roku.

Średni roczny opad atmosferyczny nie przekracza wartości 500 mm. Maksymalne sumy opadów przypadają na miesiąc czerwiec (270 mm) a najniższe w styczniu i lutym (40 mm).

Długość zalegania pokrywy śnieżnej na obszarze powiatu włocławskiego wynosiła w 2015 roku ok 14 dni.

Średnia roczna liczba dni pogodnych wynosi 53, natomiast dni pochmurnych – 123. Średnie dzienne nasłonecznienie waha się od 0,8 h w grudniu do 7,4 h w miesiącu czerwcu.

Przeważają tu wiatry z kierunku zachodniego (ok. 19% ogólnej liczby przypadków), południowo-zachodniego (ok. 12%) i północno-zachodniego (ok. 10%). Stanowią one 45% wszystkich wiatrów. Największe prędkości występują w okresie zimowym, najmniejsze w sierpniu i wrześniu, natomiast czas ciszy stanowi ok. 12%. Częstotliwość poszczególnych kierunków wiatrów jest zmienna w cyklu rocznym. Wiatry z zachodu występują najczęściej jesienią i najrzadziej wiosną. Wiatry z kierunku wschodniego najczęściej wieją wiosną i zimą, natomiast najrzadziej latem. Wiatry południowe częściej wieją jesienią i zimą, a wiatry północne – latem i wiosną. Wiatry zachodnie zawsze przynoszą powietrze wilgotne pochodzenia atlantyckiego (w zimie ciepłe, powodujące odwilże, a w lecie chłodne). Towarzyszy im pogoda pochmurna, z opadami deszczu lub mżawki i często mglista. Odpowiadają one za większą część opadów atmosferycznych. Wiatry wschodnie zazwyczaj wiążą się z układami wysokiego lub podwyższonego ciśnienia, przynosząc powietrze dość suche, w zimie mroźne, latem i wczesną jesienią bardzo ciepłe.

W oparciu o obowiązujące przepisy Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, dokonuje corocznej oceny jakości powietrza dla województwa łódzkiego, celem uzyskania informacji o stężeniu zanieczyszczeń w powietrzu.

Pod kątem ochrony zdrowia ludzi, bada się stężenie w powietrzu następujących substancji: dwutlenku azotu (NO_2), dwutlenku siarki (SO_2), benzenu (C_6H_6), ołowiu (Pb), kadmu (Cd), arsenu (As), niklu (Ni), benzo(a)piranu B(a)P, tlenku węgla (CO), ozonu (O_3), pyłu $\text{PM}_{2,5}$, pyłu PM_{10} . Pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki (SO_2), tlenki azotu (NO_x), ozon (O_3). Ocena i wynikające z niej działania, odnoszone są do obszarów nazywanych strefami, które stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

Wynikiem oceny, jest zaliczenie strefy jednej z klas gdzie:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych albo poziomów docelowych,
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny albo przekraczają poziomy docelowe.

Dla pyłu zawieszonego $\text{PM}_{2,5}$ i kryterium – poziom dopuszczalny dla fazy II zostały określone następujące klasy: A1 i C1. Klasa A1 oznacza brak przekroczeń poziomu dopuszczalnego dla fazy II, klasa C1 – przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla fazy II.

Analizowane obszary zlokalizowane w gminie Baruchowo, znajdują się w strefie kujawsko-pomorskiej, której stan w 2019 r. przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2 Charakterystyka stanu strefy kujawsko-pomorskiej

Symbol klasy strefy dla poszczególnych substancji												
NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	pył PM10	pył PM 2,5		B(a)P	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
					FAZA I	FAZA II						
A	A	A	A	C	A	C1	C	A	A	A	A	A

Źródło Roczna ocena jakości powietrza w województwie kujawsko-pomorskim, Raport wojewódzki za rok 2019, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska

3.6. FLORA I FAUNA

Teren objętym trzecią edycją studium jest jednorodny i ubogi pod względem bioróżnorodności. Dominuje tutaj roślinność polna związana z prowadzoną gospodarką rolną zajęta przez pola uprawne, którym towarzyszą zbiorowiska chwastów polnych, takich jak miotła zbożowa, ostrożeń polny czy chaber bławatek. Były one notowane przede wszystkim wzdłuż dróg.

Rys. 5 Grunty rolne zlokalizowane po południowej stronie drogi wojewódzkiej

Źródło Zdjęcie własne

Nieliczne pojedyncze drzewa występują wzdłuż drogi wojewódzkiej – szpaler lip oraz w sąsiedztwie cieków wodnych (prowadzących wodę okresowo) - olsy.

Rys. 6 Szpaler lip rosnących wzdłuż drogi wojewódzkiej

Źródło Zdjęcie własne

Zwarte zadrzewienia na gruntach rolnych o charakterze nasadzeń antropogenicznych, występują na działce nr ewid. 105/3 w obrębie Boża Wola. Są to młode nasadzenia sosnowe.

Rys. 7 Nasadzenia sosnowe zlokalizowane na działce nr ewidencyjny 105/3 w obrębie Boża Wola

Źródło Zdjęcie własne

W sąsiedztwie terenów zabudowanych występują zbiorowiska dywanowe dość licznie towarzyszące terenom przekształconym antropogenicznie. W ramach terenu objętego trzecią edycją studium nie zinwentaryzowano obecności gatunków podlegających ochronie.

Faunę terenów objętych trzecią edycją studium reprezentują głównie gatunki związane z krajobrazem rolniczym w tym: skowronki, dymówki, mazurki, szpaki, bażanty zwyczajne. Są one silnie powiązane z terenami intensywnie użytkowanymi rolniczo, przy czym w ramach terenów objętych analizą nie stwierdzono miejsc gniazdowania ww. gatunków.

3.7. FORMY OCHRONY PRZYRODY, W TYM OBSZARY NATURA 2000

Tereny zlokalizowane po północnej stronie drogi wojewódzkiej znajdują się w zasięgu **obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB40001 „Błota Rakutowskie”**.

Rys. 8 Obszar specjalnej ochrony ptaków PLB40001 Błota Rakutowskie - tereny położone na północ od drogi wojewódzkiej

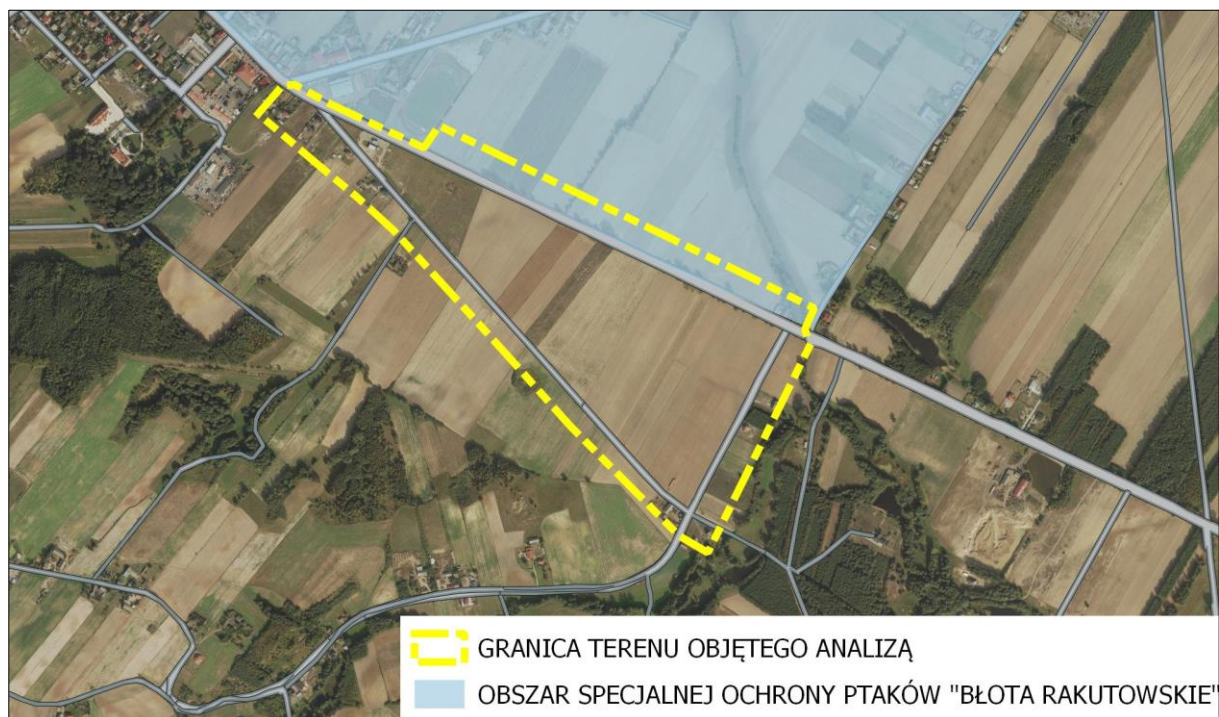

Źródło Zdjęcie własne

Obejmuje on Jez. Rakutowskie wraz z przybrzeżnym pasem zalewowych łąk turzycowych oraz przylegający do nich wilgotny kompleks leśny, zajęty przez olsy i łągi olszowo-jesionowe. Zajmuje centralną część zatorfionej niecki Błot Rakutowskich i Błot Kłocińskich, odwadnianych przez rzekę Kłótnię. Samo jezioro jest dość płytkim zbiornikiem o pow. ok. 300 ha, o płaskich brzegach porośniętych szerokim na 100-150 m pasem szuwaru pałkowego, trzcinowego i oczeretowego. Niewielka głębokość jeziora i jego płaskie brzegi sprawiają, że w ciągu roku zmiany powierzchni lustra wody sięgają rzędu 60-70 ha, przy stosunkowo nieznacznych wahaniami pionowych. Jezioro posiada bogatą roślinność wodną, tak zanurzoną jak i pływającą, a znaczne powierzchnie dna zajęte są przez łąki ramienicowe. Wokół jeziora występują okresowo zalewane łąki turzycowe. Jest to ostoja ptasia o randze europejskiej E 42. Występuje tu co najmniej 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 7 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bąk (PCK), zielonka (PCK),

podrózniczek (PCK), gęgawa, śmieszka, sieweczka obrożna (PCK); stosunkowo licznie (C7) występuje błotniak łąkowy, rybitwa czarna i dzięcioł średni. W okresie wędrówek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego (C3) głowienki i gęgawy; ptaki wodno-błotne występują w koncentracjach powyżej 20000 osobników (C4); stosunkowo duże koncentracje (C7) osiąga cyraneczka, czernica, płaskonos, łyska, krwawodziób, czajka i rybitwa czarna. Głównymi zagrożeniami dla obszaru są zaniechanie użytkowania łąk i pastwisk oraz osuszanie terenów sąsiednich.

Rys. 9 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB40001 „Błota Rakutowskie”

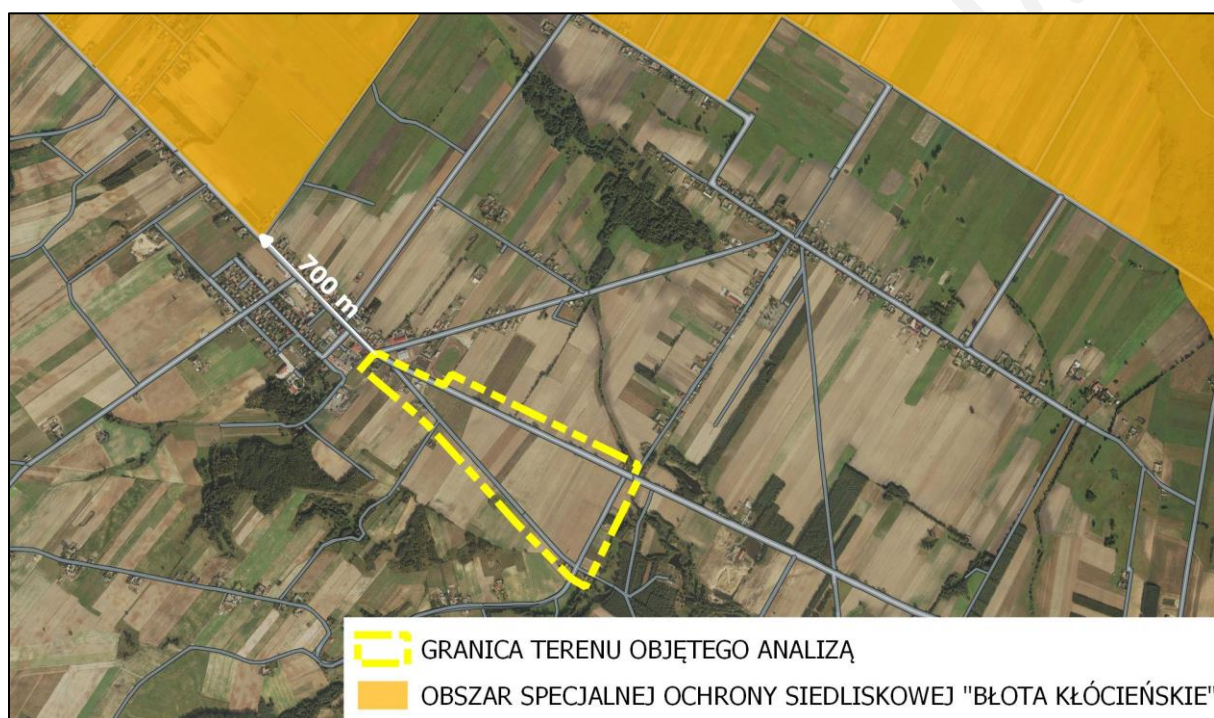
Źródło Opracowanie własne

W sąsiedztwie terenu objętego trzecią edycją studium znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

- **Natura 2000 – specjalny obszar ochrony siedliskowej PLH040031 „Błota Klócieńskie”** – znajduje się ona w odległości około 700 m od północno-zachodniej granicy terenu objętego analizą. Obszar pokrywają odpowiednio w jednej trzeciej lasy liściaste, siedliska łąkowe i zaroślowe oraz siedliska rolnicze, reszta terenu to torfowiska, baggna roślinność na brzegach wód, młaki; wody śródlądowe i w zaledwie 1% inne tereny (miasta, wsie, drogi, śmietniska, kopalnie, tereny przemysłowe). Obszar obejmuje tzw. Nieckę Klócieńską i jest ograniczony od północy przez pola wydmowe, a od południa przez wysoczyznę morenową. Niecka w większości wypełniona jest osadami organicznymi. Teren jest płaski i okresowo podmokły, znaczna jego część została w przeszłości zmeliorowana i jest użytkowana rolniczo. W centralnej części obszaru znajduje się unikatowe jezioro Rakutowskie, pochodzenia wytopiskowego. To płytkie jezioro ramienicowe ma zmienną powierzchnię (obecnie ok. 170-300 ha), płaskie brzegi porośnięte głównie pasem szuwaru trzcinowego. Jezioro posiada bogatą roślinność wodną, znaczne powierzchnie dna zajęte są przez łąki ramienicowe. Należy podkreślić, że w ciągu roku zmiany powierzchni lustra wody sięgają rzędu 60-70 ha, przy stosunkowo nieznacznych wahaniach pionowych. Wynurzone latem dno, porasta kalcyfilna roślinność namuliskowa i szuwarowa, m.in. szuwar kłociowy. Wokół jeziora rozciągają się ekstensywnie użytkowane łąki i pastwiska, w tym znaczne powierzchnie łąk trzęślicowych z wieloma charakterystycznymi gatunkami: goździk pyszny, goryczka wąskolistna, goryczuszka gorzkawa, selernica żyłkowana, groszek błotny, storczyk kukawka, fiołek

mokradłowy. Te bardzo fitocenozy łąk trzęślicowych są jedne z kilku większych pod względem powierzchni, skupień łąk trzęślicowych w tej części kraju. Granice rezerwatu utworzonego dla awifauny "Jezioro Rakutowskie" (pow. 414,07 ha) obejmują jezioro z przylegającymi szuwarami. Obszar w znacznej części porośnięty jest przez wilgotne kompleksy leśne, zajęte przez olsy, łągi jesionowo-olszowe i łągi wiązowo-jesionowe. Na szczególną uwagę zasługuje ponadto wielohektarowy kompleks wilgotnych lasów łągowych, jeden z najrozleglejszych obszarów tego typu lasów w centralnej Polsce. Pod wpływem sukcesywnego obniżania się poziomu wód gruntowych zwiększa się areal łągi wiązowo-jesionowej, a nawet tworzą się wilgotne postacie grądu. Te wilgotne lasy są ostoją rzadkich w centralnej Polsce gatunków tj. np. wawrzynek wilczełyko, wroniec widlasty, zdrojówka rutewkowata, wiechłina odległokosowa.

Rys. 10 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic obszaru specjalnej ochrony ptaków PLH040031 „Błota Kłócińskie”

Źródło Opracowanie własne

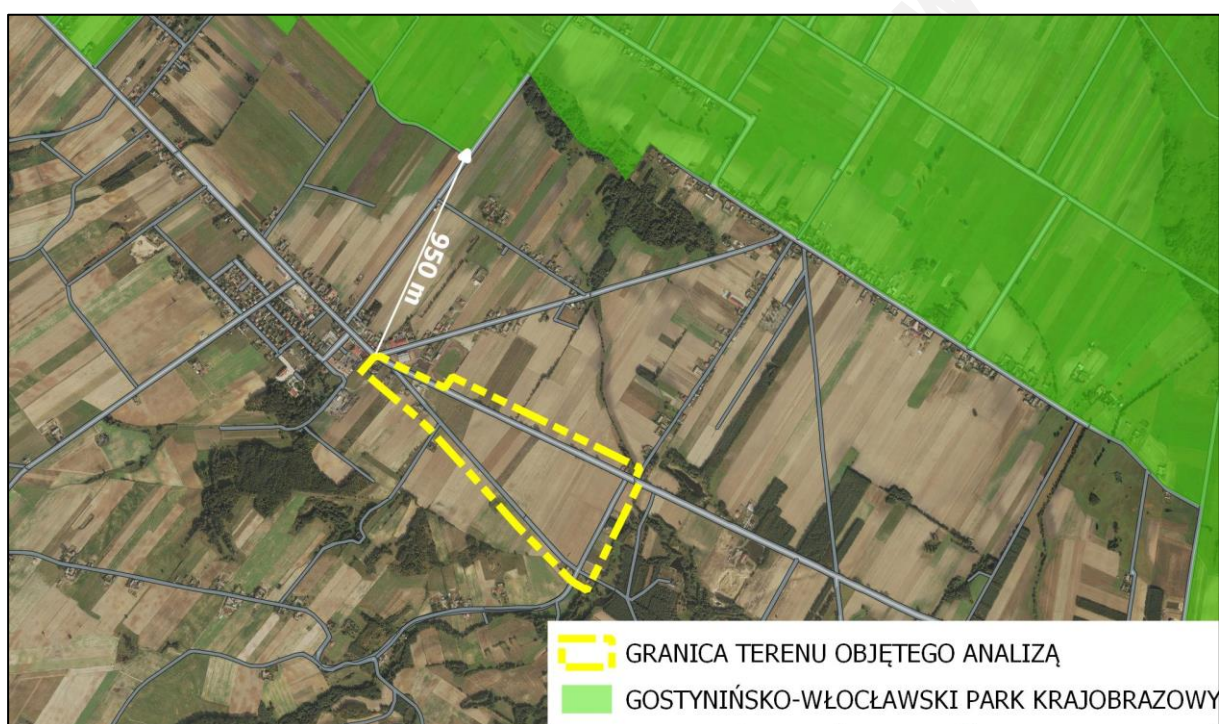
Na południe od Jeziora Rakutowskiego rozciąga się kompleks leśny, gdzie utworzony został rezerwat "Olszyny Rakutowskie" (pow. 174,62 ha). Walory przyrodnicze obszaru Błota Kłócińskie należy ocenić wysoko zarówno w skali regionalnej, jak i krajowej, ponieważ na tym obszarze występuje duża liczba cennych siedlisk przyrodniczych (zidentyfikowano ich 12 typów) oraz z zajmowania dużej powierzchni przez kilka z nich. Błota Rakutowskie to jednocześnie ostoją ptasia, o randze europejskiej E42. Występują tutaj co najmniej 24 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG oraz 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).

Najważniejsze zagrożenia dla obszaru to:

- antropogeniczne osuszanie terenu (pogłębianie cieków i rowów)
- naturalne obniżanie się poziomu wód (wysychanie jeziora, pobieranie wody przez roślinność krzewiastą, itp.)
- zanieczyszczenia wód (ścieki z oczyszczalni, wypas bydła)
- naturalna eutrofizacja wód (bytowanie ptaków, wypływanie i ocieplanie wód jeziora)
- zaniechanie użytkowania łąk i pastwisk

- zalesianie użytków zielonych
 - zamiana użytków zielonych na grunty orne.
- **Gostynińsko-Włocławski Park Krajobrazowy** – znajduje się ona w odległości około 950 m od północno-zachodniej granicy terenu objętego analizą. W Parku występuje bogactwo form morfologicznych, w tym rynny subglacjalne, ozy, poziomy terasowe Wisły. Z okresu postglacjalnego pochodzi jeden z największych w Polsce kompleks wydm śródlądowych. Na terenie GWPK znajduje się ponad 40 jezior, wśród których jest unikatowe w skali światowej jezioro Gościąż, z charakterystycznym uwarstwieniem osadów dennych (13 tysięcy par lamin osadów, rejestrujących 13 tysięcy lat historii zbiornika). Jezioro Rakutowskie wraz z otaczającymi podmokłościami wpisano do rejestru międzynarodowych obszarów cennych dla ptaków, szczególnie wodno-błotnych ("Błota Rakutowskie").

Rys. 11 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic Gostynińsko-Włocławskiego Parku Krajobrazowego

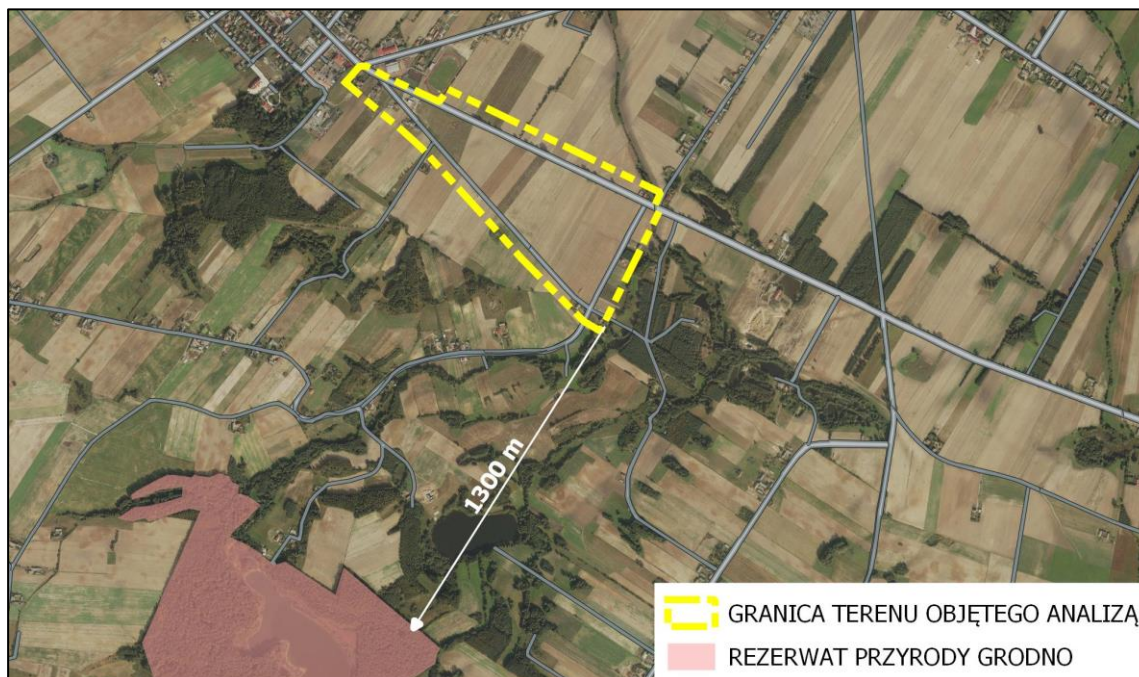
Źródło Opracowanie własne

Ponad 60% powierzchni GWPK zajmują lasy, wśród których dominują bory sosnowe i bory mieszane. Szacuje się, że w granicach Parku występuje około 800 gatunków roślin naczyniowych, spośród których około 180 to gatunki rzadkie w skali regionu, a około 50 objętych jest ochroną prawną (m.in. widłak goździsty, lilia złotogłów, sasanka łąkowa, naparstnica zwyczajna, storczyk szerokolistny). Wśród fauny GWPK najcenniejszą grupę stanowią ptaki, a zwłaszcza gatunki wodno-błotne. Występują tu m.in. umieszczone w "Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt": bocian czarny, bąk, kulik wielki, żuraw, batalion, błotniak łąkowy i zbożowy, krwawodziób i derkacz.

- **Rezerwat Przyrody Grodno** – znajduje się ona w odległości około 1300 m od południowo-wschodniej granicy terenu objętego analizą. Zajmuje on powierzchnię 132,88 ha. i chroni bardzo bogate zbiorowiska leśne. Należą do nich: łęgi wiązowo-jesionowe, grąd niski oraz olsy porzeczkowe. Osobliwością rezerwatu są lasy łęgowe o charakterze podgórskim, bardzo rzadkie na Kujawach. Są to łęg jesionowy oraz łęg jermiankowy. Niebagatelną rolę w rezerwacie zajmuje

morenowe-odpływowe jezioro Grodno o powierzchni 15,38 ha. ze szmaragdowym odcieniem wody. W najgłębszym miejscu osiąga 18 m głębokości.

Rys. 12 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic Rezerwatu Przyrody Grodno

Źródło Opracowanie własne

3.8. ZASOBY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Na terenie objętym trzecią edycją studium nie występują elementy dziedzictwa kulturowego.

3.9. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA , W TYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Zanieczyszczenia atmosferyczne

Do głównych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza obszaru objętego trzecią edycją studium zaliczyć należy niską emisję zanieczyszczeń powietrza pochodzących z indywidualnych źródeł ciepła (emisję powierzchniową) oraz ciągi komunikacyjne – stanowiące liniowe źródło zanieczyszczeń. Indywidualne instalacje grzewcze budynków, w zależności od rodzaju stosowanego paliwa (paliwa stałe, gazowe, płynne), generują różne ilości zanieczyszczeń gazowych i pyłowych.

Ruch samochodowy natomiast powoduje emisję do atmosfery głównie zanieczyszczenia gazowe, powstające podczas spalania paliw płynnych w silnikach pojazdów, w tym m.in. węglowodorów aromatycznych, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla oraz substancji pyłowych, powstających w wyniku ścierania nawierzchni jezdni i opon pojazdów. Źródło emisji komunikacyjnej znajduje się nisko nad ziemią, co sprawia, że zanieczyszczenia emitowane z silników pojazdów kumulują się w najbliższym otoczeniu dróg, a ich wpływ na jakość powietrza maleje wraz z odległością. W/w zagrożenia są uzależnione od rodzaju drogi, co przekłada się na różny ruch samochodów osobowych i ciężarowych. Zakłada się, że ilość zanieczyszczeń, generowanych w związku z funkcjonowaniem dróg w obrębie analizowanego obszaru jest niewielka i nie powoduje istotnego wzrostu stężeń zanieczyszczeń komunikacyjnych.

Ponieważ teren objęty trzecią edycją studium jest w większości użytkowany rolniczo do źródeł zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego na przedmiotowym terenie należy zaliczyć również emisję związaną z mechanizacją rolnictwa i prowadzonymi pracami polowymi. Na skutek unoszenia cząstek gleby w trakcie prowadzenia niektórych zabiegów agrotechnicznych może dochodzić do emisji pyłów na skutek unoszenia cząstek gleby. Ze względu na niewielką powierzchnię terenów objętych analizą należy założyć, iż nie wpływa ono w istotny sposób na kształtowanie lokalnej jakości powietrza atmosferycznego.

Hałas i wibracje

Stan środowiska ze względu na jego zanieczyszczenie hałasem i wibracjami określa klimat akustyczny, rozumiany, jako wynik różnych grup hałasu i wibracji. Hałasem nazywa się niepożądane, nieprzyjemne, dokuczliwe lub szkodliwe drgania mechaniczne ośrodka sprężystego, działające za pośrednictwem powietrza na ośrodek słuchu i inne zmysły oraz elementy organizmu człowieka. W przypadku wibracji drgania przenoszone są przez ciała stałe.

Na obszarze opracowania główne zagrożenie stanowi hałas komunikacyjny pochodzący z przebiegającej przez obszar drogi wojewódzkiej i pozostałych ciągów komunikacyjnych rozprowadzających ruch samochodowy. Na poziom hałasu komunikacyjnego mają wpływ czynniki związane z warunkami ruchu, parametrami drogi, rodzajem pojazdów. Ze względu na brak danych określających zasięgi oddziaływania hałasu samochodowego od dróg przebiegających przez analizowany obszar bądź w jego bezpośrednim sąsiedztwie, trudno jest precyzyjnie określić poziom ich uciążliwości.

Odpady

Odpady komunalne pochodzące z obszarów zamieszkałych na terenie opracowania mogą stanowić zagrożenie dla środowiska naturalnego tego obszaru w przypadku niewłaściwej ich utylizacji. Na terenie opracowania w gospodarstwach domowych i obiektach infrastruktury powstają typowe odpady bytowe takie jak: odpady organiczne, papier i tektura, tworzywo sztuczne, materiały tekstylne, szkło, metale, odpady budowlane. Ilość wytwarzanych odpadów komunalnych, wskaźnik ich nagromadzenia, struktura oraz skład są uzależnione od poziomu rozwoju gospodarczego, zamożności społeczeństwa, ich sposobu życia, gospodarowania zasobami, subiektywnych cech charakteru mieszkańców oraz poziomu konsumpcjonizmu. Ponadto wytwarzane są odpady wielkogabarytowe, pochodzące z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych, odpady z pielęgnacji terenów zielonych, odpady z czyszczenia ulic i placów, oraz odpady niebezpieczne takie jak baterie i akumulatory, świetlówki i chemikalia.

Pola elektromagnetyczne

Pola elektromagnetyczne to bardzo zróżnicowany czynnik środowiskowy, począwszy od pól statycznych o małej i dużej częstotliwości do promieniowania mikrofalowego. Wśród pól elektromagnetycznych występujących w otaczającym nas środowisku wyróżniamy naturalne oraz wytwarzane sztucznie, o różnych częstotliwościach. Pola elektromagnetyczne pochodzenia naturalnego to między innymi promieniowanie elektromagnetyczne Ziemi lub wyładowania elektryczne w czasie burzy natomiast pola pochodzenia sztucznego wywołane są m.in. przez telefony bezprzewodowe i komórkowe, anteny nadawcze radiostacji i TV, radary, linie elektroenergetyczne.

Pola o niskich częstotliwościach, ok. 50Hz, generują linie wysokiego napięcia. Pola o wyższych częstotliwościach to fale radiowe, a ich górne zakresy to mikrofały. Jeszcze większą częstotliwość ma podczerwień, światło widzialne i ultrafiolet. Dla jakości środowiska istotne znaczenia mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci fal radiowych o częstotliwości 0,1-300 MHz i mikrofal 300-300 000 MHz umieszczone w środowisku naturalnym. Źródłem niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego na terenie gminy Tuchów są urządzenia do

wytwarzania i przesyłania energii elektrycznej oraz urządzenia radiokomunikacyjne. Przez obszar objęty analizą przechodzą linie elektroenergetyczne niskiego i średniego napięcia, mogące stanowić zagrożenie dla ludności zamieszkującej obszary im towarzyszące.

Zagrożenia geologiczne

Na obszarze objętym trzecią edycją studium nie występują obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych.

Zagrożenie powodziowe

Na obszarze objętym trzecią edycją studium nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU TRZECIEJ EDYCJI STUDIUM

Tereny objęte trzecią zmianą studium w znacznej części (około 60%) jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego tereny wyodrębnione z części gminy Baruchowo, powiat włocławski położone w miejscowości Baruchowo, Boża Wola, przyjęta uchwałą Nr XI/65/2003 Rady Gminy Baruchowo z dnia 16 października 2003 r., w związku z powyższym w przypadku braku realizacji postanowień przedmiotowego dokumentu prawdopodobne mogą być następujące scenariusze, w tym:

- 1) na terenie objętym ww. planem miejscowym może powstać zabudowa produkcyjno-usługowa oraz rolno-osadnicza. W wyniku realizacji ustaleń planu dojdzie do przekształceń istniejącego środowiska, przy czym szczegółowe ustalenia w tym zakresie zawiera prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń ww. planu miejscowego,
- 2) na terenach nie objętych planem:
 - możliwe jest zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania – nie nastąpiłaby tym samym żadna istotna zmiana w środowisku,
 - istnieje możliwość uzyskania decyzji o warunkach zabudowy na inwestycje z zakresu realizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (po spełnieniu warunków określonych przepisami art. 61 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Przyczyniłoby się to do powstania przekształceń w zakresie rzeźby, powierzchni biologicznie czynnych, klimatu, roślinności, krajobrazu, itp.

5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Podstawowym dokumentem ustanowionym na szczeblu międzynarodowym, do przestrzegania, którego Polska jest zobowiązana jest opracowany w 1992 roku Światowy Program Rozwoju Zrównoważonego „**Agenda 21**”. Ten obszerny dokument przedstawia sposób opracowania i wdrażania programów zrównoważonego rozwoju w życie lokalne. Dotyczy rozwiązywania problemów wszystkich obszarów działalności ludzkiej w odniesieniu do każdej społeczności i jednostki. Kolejny dokument, który narzuca Polsce konkretne działania w zakresie ochrony środowiska to międzynarodowy traktat uzupełniający Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu – **Protokół z Kioto**. Dokument stanowi międzynarodowe porozumienie dotyczące przeciwdziałania globalnemu ociepleniu. Traktat funkcjonował jedynie siedem lat i tylko państwa zrzeszone w Europejskim Obszarze Gospodarczym postanowiły przedłużyć swoje zobowiązania wynikające z Traktatu do 2020 roku.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy. W związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej polskie prawo z zakresu ochrony przyrody zostało dostosowane do wymogów stawianych przez Wspólnotę.

Dokumentami rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiącym podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych są konwencje międzynarodowe, ratyfikowane przez Polskę, m.in.:

- 1) Konwencja Berneńska- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, zawarta w Bernie w 1979r., zobowiązująca poszczególne państwa do ochrony siedlisk dzikiej fauny na swoim terytorium, zwłaszcza gatunków ginących i zagrożonych, migrujących i endemicznych. Gatunki te zostały wymienione w załącznikach. Ponadto określono ściśle zakazane sposoby i środki odłowu dzikich zwierząt. Państwa, które ratyfikowały Konwencję zgadzają się na ochronę siedlisk tych gatunków w swoich planach i polityce rozwoju oraz na zwrócenie szczególnej uwagi na obszary, które są ważne dla gatunków wędrownych podanych w załącznikach do tej Konwencji. Na terenie opracowania występują zwierzęta umieszczone w II załączniku do tej Konwencji jako ściśle chronione.
- 2) Konwencja o różnorodności biologicznej podpisana w Rio de Janeiro w 1992 r.
- 3) Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
- 4) Konwencja ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r.,
- 5) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro – 1992 r.,
- 6) Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto – 1997 r. wraz Protokołem.,
- 7) Konwencja Bońska – Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, zawarta w Bonn w 1979r., zobowiązująca do ochrony i w miarę możliwości odtworzenia siedlisk gatunków wędrownych, zapobiegania, usuwania, rekompensowania lub zmniejszania skutków uniemożliwiających lub pogarszających wędrówkę gatunków
- 8) Europejska Konwencja Krajobrazowa, sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000r.

Ramy działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska oparte są o programy. Polska jako członek Unii Europejskiej jest zobowiązany do dostosowania swoich działań do polityki Unii Europejskiej. Cele określone w powyższych dokumentach ustanowionych na szczeblu światowym są zbyt ogólne, aby odnieść się do celów studium ustanawianego dla polskiej gminy. Stąd odniesiono się do obecnie obowiązującego 7 Programu Działań Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie Środowiska przyjętego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2020 r. pod nazwą: „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz. Urz. L347 z 28.12.2013 r.). Decyzja zobowiązuje instytucje Unii i państwa członkowskie do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Siódmego Programu, który stanowi załącznik aktu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu.

Cele priorytetowe Siódmego Programu to:

- ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia, i dobrostanu,

- maksymalizacja korzyści z prawodawstwa środowiskowego, doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej w zakresie środowiska i ochrony klimatu,
- zabezpieczenie inwestycji ekologicznych i wspieranie zrównoważonych miast,
- lepsze uwzględnianie w działaniach bardziej spójnej polityki środowiskowej i efektywne podejmowanie wyzwań międzynarodowych, dotyczących środowiska i klimatu.

Projekt dokumentu uwzględnia powyższe cele poprzez wprowadzenie zapisów dotyczących przestrzegania zakazów ustanowionych na obszarach objętych ochroną prawną.

Ze względu na poprawę krajobrazu, będący skutkiem realizacji zapisów dokumentu, należy przeanalizować w jaki sposób nawiązuje on do Europejskiej Konwencji Krajobrazowej sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz. U. z 2006 roku Nr 14, poz. 98). Podczas Konwencji określono następujące cele: promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu, a także organizowanie współpracy europejskiej w zakresie zagadnień dotyczących krajobrazu. Artykuł 5 Konwencji „Środki ogólne” mówi, że: „Każda ze Stron podejmie działania na rzecz zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz”.

Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia Fala Nowoczesności

Projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Rzepiennik Strzyżewski realizuje kierunki interwencji wskazane w Celu 7 Strategii – Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego oraz ochrona i poprawa stanu Środowiska:

- Modernizacja infrastruktury i bezpieczeństwo energetyczne,
- Modernizacja sieci elektroenergetycznych i ciepłowniczych,
- Stworzenie zachęt przyspieszających rozwój zielonej gospodarki,
- Zwiększenie poziomu ochrony środowiska.

Polityka energetyczna Polski do 2030 roku

Ustalenia projektu studium realizują głównie cele „Polityki” poprzez zadania z zakresu odnawialnych źródeł energii oraz poprawę jakości powietrza ze względu na przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń w powietrzu:

1. Kierunek – rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym biopaliw:
 - Cel główny – wzrost udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii co najmniej do poziomu 15% w 2020 roku oraz dalszy wzrost tego wskaźnika w latach następnych,
 - Cel główny – osiągnięcie w 2020 roku 10% udziału biopaliw w rynku paliw transportowych oraz zwiększenie wykorzystania biopaliw II generacji,
 - Cel główny – ochrona lasów przed nadmiernym eksploatowaniem, w celu pozyskiwania biomasy oraz zrównoważone wykorzystanie obszarów rolniczych na cele OZE, w tym biopaliw, tak aby nie doprowadzić do konkurencji pomiędzy energetyką odnawialną i rolnictwem oraz zachować różnorodność biologiczną,
 - Cel główny – wykorzystanie do produkcji energii elektrycznej istniejących urządzeń piętrzących stanowiących własność Skarbu Państwa,
 - Cel główny – zwiększenie stopnia dywersyfikacji źródeł dostaw oraz stworzenie warunków do rozwoju energetyki rozproszonej opartej na lokalnie dostępnych surowcach,
2. Kierunek – ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko:
 - Cel główny – ograniczenie emisji CO₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego,

- Cel główny – ograniczenie emisji SO₂ i NO_x oraz pyłów (w tym PM₁₀ i PM_{2,5}) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych,
- Cel główny – ograniczanie negatywnego oddziaływania energetyki na stan wód powierzchniowych i podziemnych,
- Cel główny – minimalizacja składowania odpadów poprzez jak najszersze wykorzystanie ich w gospodarce,
- Cel główny – zmiana struktury wytwarzania energii w kierunku technologii niskoemisyjnych.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do 2030)

Głównym celem Krajowego Programu Ochrony Powietrza (KPOP) jest poprawa jakości powietrza na terenie kraju, a w szczególności na obszarach, gdzie stwierdzone zostały przekroczenia standardów jakości. Zgodnie z założeniami KPOP ma to nastąpić poprzez osiągnięcie, w możliwie krótkim czasie, dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego i innych substancji szkodliwych w powietrzu, wymaganych przepisami prawa unijnego transponowanych do prawa polskiego, a w perspektywie do 2030 r. – poziomów wskazywanych przez Światową Organizację Zdrowia. Projekt studium zakłada realizację zadań w zakresie poprawy stanu i jakości powietrza, tak by osiągnąć dopuszczalne poziomy pyłu zawieszonego i innych substancji szkodliwych w powietrzu w jak najkrótszym czasie.

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)

„Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyka, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. SPA 2020 jest elementem szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, obejmującego okres do 2070 roku. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Przedmiotowy „Program...” realizuje w szczególności Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska poprzez realizację na polu obu kierunków: Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie oraz Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu.

Aktualizacja programu wodno-środowiskowego kraju

Dokument ten stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej, w zakresie konieczności opracowania programów działań niezbędnych do wprowadzenia w celu osiągnięcia zakładanych celów środowiskowych. PWSK 2016 określa działania podstawowe i uzupełniające zmierzające do poprawy lub utrzymania dobrego stanu wód, a jego podsumowanie stanowi kluczowy element planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

Przedmiotowy dokument został więc oparty o postanowienia wyżej wymienionych dokumentów, ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i wspólnotowym.

6. ANALIZA I OCENA PRZEWIDYWANEGO ZNACZĄCEGO ODDZIAŁYWANIA, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ NA INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

6.1. OCENA ZGODNOŚCI POSTANOWIEŃ PROJEKTU DOKUMENTU Z AKTAMI PRAWNYMI DOTYCZĄCYMI FORM OCHRONY PRZYRODY

Północna część obszaru objętego trzecią zmianą studium znajduje się w zasięgu specjalnego obszaru ochrony siedliskowej Natura 2000 PLH040031 „Błota Kłócieńskie” dla którego ustanowiono plan zadań ochronnych zgodnie z zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 29 września 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie PLB040001.

Zgodnie z wytycznymi planu ochrony, należy sprecyzować zapisy dokumentów strategicznych (tj. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo) odnoszące się do zagadnień kluczowych dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk ptaków w granicach obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie tj.:

1. **kierunków kształtowania, ochrony i rekultywacji stosunków wodnych w granicach obszaru Natura 2020 Błota Rakutowskie i na terenach przyległych.** W dokumencie uwypuklić należy problem zakłóconych warunków wodnych i deficytów wody jako szczególne uwarunkowanie stanu środowiska oraz potrzebę kształtowania, ochrony i rekultywacji stosunków wodnych jako kierunek działań. Należy wprowadzić zapisy ograniczające możliwość lokalizacji w zlewniach cieków zasilających w wodę Jezioro Rakutowskie przedsięwzięć wodochłonnych mogących negatywnie wpływać na kształtowanie się warunków wodnych w granicach obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie. Należy wprowadzić zapisy uniemożliwiające naruszenie stosunków wodnych w obrębie obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie w sposób negatywnie oddziałujący na przedmioty ochrony i ich siedliska. Należy wprowadzić zapisy uniemożliwiające melioracje odwadniające terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
2. **kierunków zmian form użytkowania gruntów, w tym zalesień terenów otwartych w granicach obszaru Natura 2020 Błota Rakutowskie.** Należy wprowadzić zapisy uniemożliwiające przekształcanie trwałych użytków zielonych w grunty orne oraz ich zalesienie. Wykluczyć możliwość zalesienia obszarów otwartych, znajdujących się w granicach obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie, w tym: torfowisk, łąk, pastwisk i muraw oraz nieużytków porolnych na śródlęsnych enklawach i na pograniczu lasów. Nie należy dopuszczać do zmniejszenia powierzchni (zalesienia, zabudowy) trwałych użytków zielonych (łąk i pastwisk), a także przekształcania ich w grunty orne;
3. **kierunków rozwoju zabudowy w granicach obszaru Natura 2020 Błota Rakutowskie.** Należy wprowadzić zapisy uniemożliwiające wprowadzanie nowej zabudowy na terenach zidentyfikowanych cennych siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków chronionych, zwłaszcza stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie. Nie należy dopuszczać do rozpraszania zabudowy (mieszkaniowej, jak i letniskowej). Tereny przeznaczone pod zabudowę powinny przede wszystkim stanowić kontynuację terenów dotychczas zurbanizowanych lub wypełniać niewielkie luki w zabudowie istniejącej. Powinna być ona dopuszczona przede wszystkim wzdłuż dróg, nie należy natomiast przeznaczać działek w całości pod zabudowę i dopuszczać zabudowę tylko w bezpośrednim sąsiedztwie drogi. Należy wprowadzić zmiany chroniące przestrzeń przed chaotycznym zainwestowaniem. Należy wprowadzić zapisy ograniczające budowę napowietrznych linii energetycznych w obszarze Natura 2000 poza strefami zwartej zabudowy;

4. **kierunków ochrony przyrody w granicach obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie.** Należy wprowadzić zapisy wskazujące na potrzebę ochrony i przyrodniczy kierunek zagospodarowania kompleksów obszarów podmokłych i zbiorników wodnych obejmujących siedliska gatunków ptaków stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie. Wskazać należy potrzebę objęcia ochroną najcenniejszych obiektów np. w formie użytków ekologicznych, z zastrzeżeniem kontynuacji ekstensywnych form użytkowania rolniczego terenów łąkowych.

Trzecia edycja studium, której fragment usytuowany jest w zasięgu **obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie**, związana jest z uzupełnieniem terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej. Przedmiotowy dokument uwzględnia obostrzenia wynikające z zapisów planu ochrony tj.:

1. W ramach terenu objętego trzecią edycją studium nie przewiduje się realizacji inwestycji, które mogłyby mieć jakikolwiek negatywny wpływ na kształtowanie warunków wodnych w granicach obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie. Obecnie są to grunty użytkowane rolniczo, które docelowo mają zostać przekształcone w tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej (przedmiotowy proces już się rozpoczął na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu przestrzennym). Żadne z ww. przedsięwzięć nie stanowi inwestycji wodochłonnych. Dodatkowo zapisy studium nakazują chronić tereny wód stojących występujące między innymi w ramach rynien polodowcowych czy zagłębień bezodpływowych z licznymi bagnami i mokradłami: „*Obszary te podlegają ochronie przed przeznaczaniem na cele inwestycyjne zarówno z uwagi na to, iż są terenami zalewowymi, są zbiornikami naturalnej retencji wód, jak również ze względu na to, że stanowią odpowiednie siedlisko gatunków flory i drobnej fauny*”.
2. Na terenach objętych trzecią edycją studium, w granicach obszaru Natura 2000 nie występują trwałe użytki zielone, torfowiska, nieużytki porolne na śródleśnych enklawach czy na pograniczu lasów. Projekt dokumentu nie zmienia żadnego z ww. siedlisk przyrodniczych respektując zapisy planu ochrony w tym zakresie.
3. W ramach terenów objętych trzecią edycją studium nie zidentyfikowano cennych siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków chronionych, zwłaszcza stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie. Wskazane w dokumencie tereny zabudowy stanowią kontynuację terenów dotychczas zurbanizowanych usytuowanych w miejscowości Baruchowo. Dodatkowo są one położone w bezpośrednim sąsiedztwie drogi wojewódzkiej. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż ustalenia trzeciej edycji studium respektują zapisy planu ochrony w tym zakresie.
4. W ramach terenów objętych trzecią edycją studium nie występują obszary podmokłe oraz zbiorniki wodne obejmujące siedliska gatunków ptaków stanowiących przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Błota Rakutowskie. Projekt dokumentu nie zmienia żadnego z ww. siedlisk przyrodniczych respektując zapisy planu ochrony w tym zakresie.

6.2. ODDZIAŁYWANIE NA ŚWIAT ROŚLIN I ZWIERZĄT ORAZ BIORÓŻNORODNOŚĆ

Zmiany w użytkowaniu terenu wprowadzane poprzez projekt trzeciej edycji studium mają charakter obszarowy. Ważnymi czynnikami oddziałującym na bioróżnorodność będą:

- utrzymanie naturalnej nawierzchni terenu (trawy, powierzchnia biologicznie czynna),
- nierozpraszanie zabudowy, rozwój funkcji związanych z zabudową w nawiązaniu do istniejącej tkanki wiejskiej.

Na spadek bioróżnorodności terenu może mieć wpływ planowana zabudowa o charakterze wiejskim, wyłącznie poprzez zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Ponieważ obecnie są to

głównie obszary wykorzystywane rolniczo, gdzie roślinność posiadają relatywnie niskie walory przyrodnicze i jest silnie przekształcona w wyniku działalności człowieka. Miejscowe zmniejszenie ich powierzchni nie powinno wpłynąć na występujące tutaj gatunki flory.

Sam charakter zabudowy nie będzie mieć również negatywnego wpływu na bioróżnorodność obszaru i nie wpłynie na zmianę składu gatunkowego zamieszkujących tam zwierząt.

Skutkiem bezpośrednim zabudowy będzie natomiast zmniejszenie powierzchni bazy pokarmowej zwierząt. Teren gminy charakteryzuje się gęstą siecią korytarzy migracji zwierząt. Projekt trzeciej edycji studium zakłada rozwój funkcji w taki sposób, by nie przerwać ciągłości ww. korytarzy zachowując wolne od zabudowy tereny usytuowane w bezpośrednim sąsiedztwie cieku wodnego wraz z występującymi tutaj olsami. Dodatkowo nie przewiduje się kolizji nowej zabudowy z istniejącym szpalerem lip usytuowanych wzdłuż drogi wojewódzkiej.

6.3. ODDZIAŁYWANIE NA ZDROWIE LUDZI

Oddziaływanie na ludzi będzie zachodzić w zakresie adaptacji do zmian w krajobrazie w związku z zabudową mieszkaniową i usługową.

Hałas, czyli ponadnormatywne dźwięki, będą oddziaływać negatywnie na etapie realizacji ustaleń trzeciej edycji studium kiedy to będą występować uciążliwości związane z pracą ciężkiego sprzętu. Wynikające z tych prac emisje zanieczyszczeń do powietrza, pylenie, hałas oraz wibracje mają jednak charakter przejściowy, a jeżeli prace zostaną właściwie zorganizowane i nadzorowane nie powinny powodować dużej uciążliwości. Istotne jest również prowadzenie prac przy użyciu sprawnego sprzętu i w odpowiednich warunkach BHP i przeciwpożarowych, co zapobiegnie zaistnieniu sytuacji awaryjnych.

Realizacja ustaleń trzeciej edycji studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, wiąże się ze wzrostem antropopresji – zwiększeniem ilości odpadów i ścieków komunalnych, wzrostem emisji zanieczyszczeń powietrza. Oddziaływania ustaleń dokumentu nie spowodują trwałego pogorszenia warunków życia ludzi. Zagrożenia związane z oddziaływaniem na zdrowie ludzi wiążą się z etapem realizacji jego ustaleń, poprzez pracę ciężkiego sprzętu i w związku z przemieszczaniem mas ziemnych.

W przypadku realizacji terenów zabudowy mieszkaniowej, uciążliwość ruchu samochodowego będzie zależeć od jakości dróg. Stąd zaleca się odnowienie nawierzchni na drogach dojazdowych. Do zabiegów minimalizujących negatywne oddziaływanie oraz zapobiegające negatywnemu oddziaływaniu zalicza się minimalizowanie czasu transportu materiałów budowlanych i montażowych. Należy ograniczać nadmierne pylenie poprzez zraszanie dróg w trakcie prowadzenia prac oraz w miarę możliwości ograniczanie robót ziemnych w czasie silnych wiatrów. Ruch samochodowy ze zmienną strukturą i natężeniem stanowił będzie mobilne źródło emisji zanieczyszczeń. Ze spalania paliw w silnikach pojazdów emitowane będą następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, tlenek węgla, pył, węglowodory aromatyczne i węglowodory alifatyczne. Dla ochrony powietrza ważna jest przede wszystkim prawidłowa organizacja robót, będąca jedynym sposobem minimalizacji oddziaływania prac na stan aerosanitarny.

6.4. PRZEKSZTAŁCENIE NATURALNEGO UKSZTAŁTOWANIA TERENU, WYKORZYSTANIE ZASOBÓW ŚRODOWISKA

Realizacja założeń projektu nie będzie wiązać się z dużymi przekształceniami powierzchni ziemi. Prace w kierunku posadowienia zabudowy czy budowy dróg, będą wiązać się z przemieszczeniem mas ziemnych w celu niwelacji terenu, przekształceniem wierzchniej warstwy

gleby i zajęciem powierzchni ziemi. Grunt wydobyty przy profilowaniu drogi pozwoli na wyrównanie zaniżeń i nierówności oraz będzie wykorzystany do budowy skarp. Należy zaprojektować spadki terenu w kierunku odwrotnym do planowanych dróg tak, by nie zakłócić stosunków wodnych na przyległych gruntach. W wyniku realizacji funkcji mieszkaniowej na etapie inwestycyjnym należy spodziewać się typowych prac budowlanych, prowadzących do przekształcenia obszaru, prace te będą miały charakter przejściowy, a w wyniku ich przeprowadzenia należy prognozować m.in.: przekształcenie przypowierzchniowych struktur geologicznych, związane z wykonywanymi pracami ziemnymi oraz likwidację aktualnej roślinności w miejscu posadowienia nowych budynków oraz budowy dróg dojazdowych. Przewiduje się, że prace te nie będą mieć dużego zakresu. Wobec czego nie przewiduje się znaczącego oddziaływania trzeciej edycji studium na ukształtowanie terenu i wykorzystanie zasobów środowiska.

6.5. ODDZIAŁYWANIE NA POWIERZCHNIĘ ZIEMI, WODY POWIERZCHNIOWE I WODY PODZIEMNE

Realizacja ustaleń trzeciej edycji studium będzie prawdopodobnie wiązać się z przekształceniem przypowierzchniowych warstw gleby.

W pierwszym etapie, przeciwdziałaniu negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi pod kątem jej potencjalnego zanieczyszczenia, ważną rolę odegra sposób zabezpieczenia zaplecza budowy. Istnieje bowiem potencjalne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia powierzchni ziemi substancjami ropopochodnymi pochodzącymi z pojazdów mechanicznych magazynowania olejów, smarów i innych materiałów niezbędnych do bieżącej eksploatacji i konserwacji sprzętu. Zaplecze budowy należy lokalizować na terenie utwardzonym, zabezpieczonym warstwą słabo przepuszczalną (podłoże cementowe o podwyższonej izolacji i geomembrany) jako rozwiązanie minimalizujące ewentualne niebezpieczeństwo skażenia powierzchni ziemi. Ponadto, etap budowy obiektów wymaga prowadzenia prac w taki sposób, aby zapobiec ewentualnym awariom sprzętu ciężkiego, w wyniku czego mogłoby dojść do zanieczyszczenia środowiska gruntowego substancjami ropopochodnymi. Proponuje się także, magazynowanie na etapie budowy warstwy gleby osobno i wykorzystanie do terenów zielonych.

Rozwój osadnictwa (przekształcenia i uzupełnienia istniejących oraz przygotowanie nowych terenów przeznaczanych pod zabudowę mieszkaniową i usługową) pociągają za sobą potrzeby w zakresie gospodarki wodno – ściekowej oraz realizacji dostępności komunikacyjnej, które zostały szczegółowo przedstawione w tekście studium. Systemowe rozwiązania w zakresie infrastruktury technicznej, szczególnie związane z budową sieci kanalizacyjnej będą pozytywnie wpływać na ochronę środowiska wodno-gruntowego, w tym jakości wód Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) 220 Pradolina rzeki Środkowa Wisła (Włocławek - Płock), w granicach którego znajduje się przedmiotowy obszar.

Wody podziemne odgrywają istotną rolę w kształtowaniu stosunków hydrologicznych każdego regionu: magazynują opady atmosferyczne i zasilają z tego zapasu źródła, rzeki, jeziora, bagna i mokradła. Szczególne znaczenie dla szaty roślinnej mają płytko zalegające wody gruntowe, które na terenach płaskich i nisko położonych, np. w dolinach rzek, są zwykle najważniejszym czynnikiem decydującym o lokalnym zróżnicowaniu. Najważniejszym aktem prawnym z punktu widzenia ochrony wód i gospodarowania nimi jest ustawa Prawo Wodne, które reguluje gospodarowanie wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w szczególności zlewniowe kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi.

Nowe obszary o powierzchni utwardzonej powstałe na skutek realizacji projektu (drogi, podjazdy itp.) są w zasadzie elementem chroniącym wody podziemne przed przedostawaniem się zanieczyszczeń do gruntu i poziomów wodonośnych. Na etapie realizacji postanowień projektu –

budowy, istnieje wiele zagrożeń przedostania się zanieczyszczeń do wód. Zakłada się, że monitoring instalacji i urządzeń mogących zanieczyścić wody podziemne będzie prowadzony prawidłowo, wówczas ryzyko zanieczyszczenia wód zostanie ograniczone do minimum. W celu zapewnienia pełnej ochrony środowiska wodno-gruntowego konieczne jest zaprojektowanie programu monitoringu wód podziemnych. Monitoring wód powinien być procesem dynamicznym, tzn. zapewniającym szybkie reakcje na wyniki uzyskiwane w trakcie prowadzenia pomiarów.

Należy też stwierdzić, że ustalenia przewidziane w projekcie studium nie będą miały wpływu na niedotrzymanie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Nie przewiduje się negatywnego wpływu ustaleń trzeciej edycji studium na obszary zlewniowe wód powierzchniowych i podziemnych.

6.6. WPROWADZANIE GAZÓW I PYŁÓW DO POWIETRZA, EMISJA HAŁASU, KLIMAT I PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

Na stan aerosanitarny wpływać będzie rozwój funkcji osadniczej i aktywności gospodarczej. Powstanie nowych obiektów kubaturowych wpłynie na wzrost ruchu kołowego, który jest źródłem zanieczyszczeń komunikacyjnych m.in. węglowodorów aromatycznych (WWA), dwutlenku siarki (SO_2), dwutlenku azotu (NO_x), tlenku węgla (CO) oraz substancji pyłowych. Również na etapie budowy wystąpi podwyższona emisja spalin związana z użytkowaniem pojazdów samochodowych i sprzętu budowlanego. W czasie prowadzenia prac budowlanych składowane masy ziemne będą źródłem emisji niezorganizowanej pyłów do powietrza. Będzie to oddziaływanie krótkotrwałe, rozproszone i punktowe w skali obszaru gminy. W domowych piecach grzewczych i lokalnych kotłowniach węglowych często spalanie węgla odbywa się w sposób mało efektywny. Zaleca się rozwój systemu ciepłowniczego obszaru gminy w oparciu o systemy wykorzystujące: energię elektryczną, olej niskosiarkowy, ogrzewanie gazowe lub oze. Postuluje się podjęcie działań w sprawie ewentualnej gazyfikacji gminy i rozwój na jej terenie tej formy ogrzewania.

Na etapie realizacji ustaleń trzeciej edycji studium przewiduje się wzrost emisji zanieczyszczeń związanych z pracami budowlanymi. W zakresie pylenia z odkrytych powierzchni gruntów zaleca się zraszanie powierzchni wodą. Bez szczegółowego harmonogramu prac oraz wykazu urządzeń pracujących przy budowie nie można wykonać analizy wpływu budowy na klimat akustyczny otoczenia. Z tego względu ograniczono się w niniejszej prognozie do zaleceń ogólnych:

- wszystkie prace budowlane należy prowadzić wyłącznie w porze dziennej,
- należy zaplanować wszystkie operacje z użyciem ciężkiego sprzętu,
- należy zastosować sprzęt w dobrym stanie technicznym zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 roku w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska (Dz. U. z 2005 r. Nr 263, poz. 2202 ze zm.),
- zaleca się ustalić szczegółowy harmonogram prac z użyciem ciężkiego sprzętu,
- należy przestrzegać zasady wyłączenia silników w czasie przerw w pracy,
- należy maksymalnie ograniczyć czas budowy poszczególnych etapów poprzez odpowiednie zaplanowanie procesu budowlanego.

Prace związane z budową mają jednak charakter czasowy, a ich czas jest relatywnie krótki. Po zakończeniu realizacji, planowane inwestycje powinny być monitorowane w zakresie emisji hałasu. Przy planowaniu nowych obiektów należy zachować od istniejących linii elektroenergetycznych.

Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposoby sprawdzania dotrzymania tych poziomów zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30

października 2003 r. (Dz. U. Nr 192 z 2003 r., poz. 1883) w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Zróżnicowane dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia. Zgodnie z rozporządzeniem częstotliwość sieci elektroenergetycznej wynosi 50 Hz. Wpływ promieniowania na ludzi będzie jednak znikomy lub nie będzie występował. Linie i stacje elektroenergetyczne¹ są źródłami pól elektrycznych i magnetycznych o częstotliwości 50 Hz. Rozkłady pól w otoczeniu linii elektroenergetycznych są zależne od konstrukcji linii, z której wynika usytuowanie znajdujących się pod napięciem i przewodzących prąd przewodów w przestrzeni. Pomiarów kontrolnych poziomów pól elektrycznych i magnetycznych o częstotliwości 50 Hz wykonuje się, jeżeli mamy do czynienia ze stacjami elektroenergetycznymi lub napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV. W otoczeniu wnetrzowych stacji elektroenergetycznych i podziemnych linii kablowych pomiarów pól elektrycznych nie wykonuje się.

Natężenia pól – elektrycznego i magnetycznego maleją szybko wraz ze wzrostem odległości od linii elektroenergetycznych. Rozkłady tych pól są zależne od konstrukcji linii i dlatego nie można podać uogólnionych wartości występowania pól o poziomach dopuszczalnych w zależności od odległości od linii elektroenergetycznej.

6.7. ODDZIAŁYWANIE NA KRAJOBRAZ, ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE

Trzecia edycja studium przyczyni się do niewielki zmian w krajobrazie. Teren dotychczas użytkowany rolniczo zostanie zabudowany. W miejscu dotychczasowych pól powstaną obiekty kubaturowe, nowa sieć dróg. W celu minimalizacji potencjalnych negatywnych oddziaływań na krajobraz dokument studium reguluje parametry i wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu dzięki czemu docelowo możliwe będzie uzupełnienie i uporządkowanie istniejącej struktury osadniczej oraz harmonijne uzupełnienie istniejącej zabudowy.

Na analizowanym obszarze (poza obszarem Natura 2000) nie występują inne obiekty podlegające ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, w tym terenów górniczych, obszarów osuwania się mas ziemnych, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią. W związku z powyższym nie występuje oddziaływanie w tym zakresie.

Na analizowanym terenie nie występują obiekty zabytkowe lub stanowiące wartość historyczno-kulturową. W związku z powyższym nie występuje oddziaływanie w tym zakresie.

6.8. ODDZIAŁYWANIE SKUMULOWANE

Oddziaływanie skumulowane przeanalizowano pod kątem oddziaływania tego samego zadania na różne elementy środowiska przyrodniczego jak i ustaleń studium względem siebie. I tak, zadania z zakresu ochrony powietrza czy zagrożeń hałasem można rozpatrywać pod kątem poprawy jakości powietrza, ale też uciążliwości powstałych na skutek ich bezpośredniej realizacji.

Badając oddziaływanie poszczególnych ustaleń trzeciej edycji studium można stwierdzić iż oddziaływanie skumulowane mogą występować w trakcie realizacji nowych terenów zabudowy i dróg.

W trakcie budowy dojdzie do przekształcenia rzeźby terenu, zniszczeniu ulegnie również warstwa gleb zastąpiona powierzchniami utwardzonymi. Zmieniają się warunki dla funkcjonowania dotychczasowych zbiorowisk roślinnych i warunków życia zwierząt. Pojawiać się będą również uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do powietrza, hałasem, które będą miały charakter

¹Stefan Różycki „Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku za lata 2011 – 2013 ...” Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu i Informacji o Środowisku, Warszawa 2014

lokalny, krótkoterminowy ograniczony do terenu budowy, jego zaplecza oraz dróg dojazdowych.

Funkcjonowaniem terenów zabudowy oraz dróg w bezpośrednim sąsiedztwie może przyczynić się do gromadzenia zanieczyszczeń oraz hałasu pochodzenia komunikacyjnego i komunalnego. Stopień ich oddziaływania będzie zależeć od rodzaju prowadzonej działalności.

6.9. RYZYKO WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII

Zgodnie z art. 3 pkt 23 ustawy Prawo ochrony środowiska przez „poważną awarię” rozumie się zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie przemysłowego magazynowania lub transportu, w którym występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub zaistnienie takiego zagrożenia z opóźnieniem, zaś przez poważną awarię przemysłową rozumie się poważną awarię w zakładzie.

Ustalenia projektu studium nie przewidują lokalizacji zakładów, które zaliczają się do zakładów stwarzających zagrożenie występowania poważnych awarii przemysłowych.

7. CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

W przypadku respektowania zapisów trzeciej edycji studium (która jest tekstem ujednoliconym tj. obejmując zarówno treści zawarte w dotychczasowych edycjach studium uchwalonych w 2000 r., w 2012 r., jak i obecnie wprowadzone zmiany) stan środowiska przedmiotowego obszaru nie powinien ulec pogorszeniu, dlatego w prognozie oddziaływania na środowisko nie wyznacza się dodatkowych rozwiązań, które mogłyby zapobiegać, ograniczać i rekompensować negatywny wpływ na środowisko projektowanego zagospodarowania.

8. ROZWIĄZANIA INNE NIŻ W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE, ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Analiza wykazała brak kolizji planowanych funkcji na terenie projektu trzeciej edycji studium wobec gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną wskazanych w Dyrektywie Rady EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny 92/43/EWG (Council Directive 92/43/EEC of 21 May on the conservation of natural habitats and of wild flora and fauna).

Ustalenia projektowanego dokumentu godzą interesy wszystkich zainteresowanych stron, są optymalnymi rozwiązaniami zgodnymi z zasadami ekorozwoju i z uwzględnieniem ochrony środowiska. Z tego względu nie przedstawia się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań przedstawionych w studium.

9. INFORMACJE O PRZEWIDYWANYCH METODACH ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZENIA

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu trzeciej edycji studium pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do całego terenu może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska lub indywidualnych zamówień, w przypadku, gdy odnoszą się one do obszaru objętego zmianą studium; Monitoring poszczególnych komponentów środowiska prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie i Państwowy Instytut Geologiczny.
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwaloną zmianę studium, analizę realizacji inwestycji i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Zakres i częstotliwość monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze, będą dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska.

10. INFORMACJE O MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PROJEKTU STUDIUM NA ŚRODOWISKO

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. d) ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.), oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt studium nie zawiera rozstrzygnięć ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru trzeciej edycji studium nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

11. SPIS TABEL I ILUSTRACJI

Spis ilustracji

Rys. 1 Lokalizacja terenu objętego analizą	15
Rys. 2 Istniejący układ komunikacji.....	16
Rys. 3 Hipsometria dynamiczna.....	17
Rys. 4 Oznaczenie klasyfikacji gruntów w ramach obszaru objętego trzecią edycją studium.....	19
Rys. 5 Grunty rolne zlokalizowane po południowej stronie drogi wojewódzkiej.....	21
Rys. 6 Szpaler lip rosnących wzdłuż drogi wojewódzkiej	21
Rys. 7 Nasadzenia sosnowe zlokalizowane na działce nr ewidencyjny 105/3 w obrębie Boża Wola....	22
Rys. 8 Obszar specjalnej ochrony ptaków PLB40001 Błota Rakutowskie - tereny położone na północ od drogi wojewódzkiej	23
Rys. 9 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB40001 „Błota Rakutowskie”	24
Rys. 10 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic obszaru specjalnej ochrony ptaków PLH040031 „Błota Kłócieńskie”	25

Rys. 11 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic Gostyńskiego-Włocławskiego Parku Krajobrazowego	26
Rys. 12 Usytuowanie obszaru objętego trzecią edycją studium na tle granic Rezerwatu Przyrody Grodno.....	27

Spis tabel

Tabela 1 Charakterystyka Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) 220 Pradolina rzeki Środkowa Wisła.....	18
Tabela 2 Charakterystyka stanu strefy kujawsko-pomorskiej	20

12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

1. Wstęp

Rozdział 1.1.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządza się obowiązkowo, co wynika z ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.). Przedmiotowy rozdział zawiera informacje dotyczące podstawy formalno-prawnej przedmiotowego dokumentu.

Rozdział 1.2.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządza się dla dokumentu strategicznego jakim jest trzecia edycja studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Baruchowo. Jej celem jest określenie, analiza oraz ocena istniejącego stanu środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem problemów ochrony środowiska, występujących na omawianych terenach.

Rozdział 1.3.

Podstawą sporządzenia niniejszej prognozy są informacje o stanie środowiska przyrodniczego oraz dane środowiskowe udostępnione przez różne instytucje państwowe.

Rozdział 2.1

Rozdział 2.2.

Projektowany dokument powinien nawiązywać do innych strategicznych dokumentów uchwalonych przez Radę Gminy. Wykazano powiązania projektowanego dokumentu z kilkoma równorzędnymi i nadrzędnymi dokumentami.

3. Analiza i ocena istniejącego stanu środowiska

W rozdziale omówiono położenie administracyjne i geograficzne obszaru objętego projektem dokumentu. Przedstawiono po krótku stan środowiska przyrodniczego w zakresie – powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych. Przedstawiono też opis w zakresie geologii, ukształtowania terenu oraz świata roślin i zwierząt. Obszar objęty trzecią edycją studium położony jest w środkowej części gminy Baruchowo na terenie obrębu ewidencyjnego Baruchowo, Boża Wola, Kurowa Babia Góra i Kłótno. Zajmuje powierzchnię około 41,8 ha, stanowiąc 0,4% całkowitej powierzchni gminy. W ukształtowaniu powierzchni analizowanego terenu można wyróżnić krawędzie wysoczyzny wraz ze stożkami napływowymi wchodzącymi w skład zespołu stożków usypanych u wylotu bocznych dolinek rozcinających ww. krawędź. Analizowany teren leży w dorzeczu Wisły, w zlewni rzeki Rakutówki. Dominują tu gleby ubogie w składniki pokarmowe, a jednocześnie przeważnie trwale zbyt suche. Północna część analizowanego obszaru (tj. tereny położone na północ od drogi wojewódzkiej) położone są w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków PLB40001 „Błota Rakutowskie”, przy czym w ramach terenu objętego trzecią edycją studium nie zinwentaryzowano obecności gatunków

podlegających ochronie. Do głównych problemów ochrony środowiska, w ramach przedmiotowych terenów, zaliczono możliwość występowania zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego oraz możliwość wystąpienia hałasu komunikacyjnego.

4. Ocena potencjalnych zmian stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu studium
Wynika ona z istniejących uwarunkowań planistycznych występujących na przedmiotowym obszarze, w tym obowiązującego planu miejscowego oraz możliwości uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenów (w ramach obszarów usytuowanych poza granicą planu miejscowego).

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Projekt dokumentu powinien realizować cele, które zostały ustanowione w dokumentach wyższego rzędu tj. krajowych, międzynarodowych i wspólnotowych. W rozdziale tym przedstawiono zapisy dokumentów, do których odwołuje się projektowany dokument.

6. Analiza i ocena przewidywanego znaczącego oddziaływania, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz na integralność tego obszaru

Cały rozdział poświęcony jest analizie oddziaływania ustaleń studium na geokomponenty, w szczególności: na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, na integralność obszarów Natura 2000, na rośliny i zwierzęta, na ludzi, na ukształtowanie terenu, na wody powierzchniowe i podziemne, na powietrze, krajobraz i zabytki. Wpływ skutków realizacji projektu dokumentu nie wykazał konfliktów dla gatunków objętych ochroną. Ustalenia projektu studium nie ingerują w obszar korytarza ekologicznego. W rozdziale przeanalizowano, czy na skutek ustaleń projektu dokumentu pogorszeniu nie ulegnie bioróżnorodność. Przedstawiono też po krótkce możliwe oddziaływanie na rośliny i zwierzęta realizacji postanowień studium. Przedstawiono dwa główne kierunki oddziaływania na zdrowie ludzi. Ustalenia projektu studium nie wskazują na znaczące negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi. Realizacja założeń projektu studium nie będzie wiązać się z dużymi przekształceniami powierzchni ziemi. Analiza wykazała brak negatywnego oddziaływania. W rozdziale przedstawiono zagrożenia jakie wynikają z realizacji ustaleń projektu studium na higienę powietrza. Na etapie realizacji ustaleń projektu studium przewiduje się wzrost emisji zanieczyszczeń związanych z pracami budowlanymi. Prace związane z budową mają jednak charakter czasowy, a ich czas jest relatywnie krótki. Po zakończeniu realizacji, planowane inwestycje powinny być monitorowane w zakresie emisji hałasu. Projekt studium nie przewiduje tworzenia dominanty w krajobrazie. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdza się brak negatywnego oddziaływania ustaleń projektu studium na krajobraz i wartości kulturowe.

Oddziaływanie skumulowane przeanalizowano pod kątem oddziaływania tego samego zadania na różne elementy środowiska przyrodniczego jak i różnych funkcji terenu planowanych w projekcie studium względem siebie. Badając oddziaływanie poszczególnych ustaleń dokumentu można stwierdzić iż oddziaływanie skumulowane mogą występować w trakcie realizacji nowych terenów zabudowy i dróg. Ustalenia projektu studium nie przewidują lokalizacji zakładów, które zaliczają się do zakładów stwarzających zagrożenie występowania poważnych awarii przemysłowych.

Rozdział 7. Rozwiązania minimalizujące

W prognozie zwraca się uwagę, iż realizacja postanowień dokumentu nie powinna przyczynić się do pogorszenia stanu środowiska, w związku z powyższym w prognozie nie wyznaczono dodatkowych rozwiązań, które mogłyby zapobiegać, ograniczać i rekompensować negatywny wpływ na środowisko projektowanego zagospodarowania.

Rozdział 8. Rozwiązania inne niż w projektowanym dokumencie, eliminujące lub ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko

Ustalenia projektowanego dokumentu godzą interesy wszystkich zainteresowanych stron, są optymalnymi rozwiązaniami zgodnymi z zasadą zrównoważonego rozwoju. Ze względu na brak

oddziaływania ustaleń projektu studium na cele i przedmiot obszarów Natura 2000 jak i na integralność tego obszaru nie ma potrzeby przedstawiania rozwiązań alternatywnych.

Rozdział 9. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń trzeciej edycji studium powinny być realizowane przede wszystkim w ramach państwowego monitoringu środowiska. Jego zakres i częstotliwość będą dostosowane do monitoringu prowadzonego przez WIOŚ.

Rozdział 10. Informacje o możliwości transgranicznego oddziaływania ustaleń projektu studium na środowisko

Projekt trzeciej edycji studium nie zawiera rozstrzygnięć ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Rozdział 10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Streszczenie jest obowiązkiem ustawowym, a sporządza się go, by zapewnić szersze udostępnienie prognozy. Streszczenie powinno zawierać nie branżowe i niespecjalistyczne słownictwo oraz najistotniejsze informacje zawarte w poszczególnych rozdziałach/częściach prognozy.

Łódź, dnia 29.11.2021 r.

OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM AUTORSKIM

Oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późn. zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Wojciech Perzowski